

NİĞDEmiz

BAŞKENT - NİĞDE VAKFI YAYIN ORGANI

KIŞ 2014 SAYI: 93

G.M.K. Bulvarı No: 55/1 06570 Maltepe / Ankara Tel-Faks: (0312) 231 79 91

VAKFIMIZA YAPILAN BAĞIŞLAR

Sayın Fatih SÖNMEZ.....	1500 TL
Sayın Prof.Dr. Peker SANDALLI.....	1000 TL
Sayın Naci ŞİRİ.....	1000 TL
Sayın Muazzez GÜYER.....	800 TL
Sayın Asuman ERİŞEN.....	600 TL
Sayın Aysel SUNGUR (Adına Kızı).....	500 TL
Sayın Özcan ALTUNCU.....	500 TL
Sayın Burhan KOZAN.....	500 TL

Ayrıca Sayın Mücella ERGÜN, Sayın Cemal KILINÇ, Sayın Feridun ÖNER, Sayın Yavuz DEMİRTAŞ, Sayın Tamer ERDEM ve Sayın Hakan BATTAL'da 200-400 TL arasında bağış yapmışlardır.

Bu arada Sayın **Behsat ECEMİŞ** muhtaç durumdaki 2, Sayın **Fatih SÖNMEZ** 1 öğrencimize burs vermeyi, Vakfımızın önceki dönemler yöneticilerinden Sayın **Mehmet KILINÇ**'ta 1 öğrencimize eğitim yardımı yapmayı uygun görmüşlerdir.

Başkent- Niğde Vakfı Yönetimi olarak yukarıda isimleri belirtilen; ancak, isimleri burada yazılmamakla birlikte daha az miktarlarda da olsa desteğini esirgemeyen ve her türlü yükümlülüklerini noksansız yerine getiren tüm hemşerilerimize şükranlarımızı sunarız.

EĞİTİM YARDIMLARINA DESTEK ÇAĞRISI

Başkent - Niğde Vakfının Değerli Üyeleri ve Kıymetli Hemşerilerimiz,

2014 - 2015 Ders Yılı için, Vakfımızca yapılacak eğitim yardımlarından yararlanmak üzere, Üniversiteyi kazanmış muhtaç durumdaki yavrularımızdan, 50 civarında başvuru yapılmıştır.

Ancak, **eğitim yardımı amacıyla Vakfımıza yapılan bağışlar giderek azaldığı için, yeni yavrularımıza eğitim yardımı yapmak bir yana, önceki yıldan yardım alan ve halen eğitimleri devam eden öğrencilerin yardımlarını ödemekte de zorlanacağımız bir gerçektir. En acısı da Eğitim Yardımlarını - Hiç geri dönüşü olmadığı için- tamamen sonlandırma ihtimalinin varlığıdır.**

Bu nedenle, şartları uygun olan tüm üyelerimizden ve Saygıdeğer Hemşerilerimizden daha duyarlı davranmalarını ve diledikleri takdirde ebediyete intikal etmiş aile büyüklerinin adına ya da kendileri adına, yapmakta olduğumuz ve yapacağımız eğitim yardımlarına destek için bağış yapmalarını beklediğimizi bir kez daha hatırlatır, saygılar sunarız.

Hesap Numarası:

IBAN NO: TR25 0001 0006 8434 5377 7750 03

POSTA ÇEKİ HESAP NO: 108 000

Not: Bağışlarda isim belirtilmesi özellikle rica olunur.

YENİ YIL MESAJI

Vakfımızın Değerli Üyelerinin ve Tüm Saygıdeğer Niğdeli hemşerilerimizin yeni yıllarını en içten duygularla kutlar; 2015'in herkese sağlık, mutluluk, huzur, dostluk, sevgi, barışla dolu, bol kazançlı günler getirmesi dileğiyle, saygılar sunarız.

BAŞKENT - NİĞDE VAKFI YÖNETİM KURULU

BAŞKENT - NIĞDE VAKFI
Yayın Organı
(Üç ayda bir yayımlanır)
Basım Tarihi: 15.12.2014

Sahibi
Başkent - Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Muzaffer TUNA

Yazı İşleri Müdürü
Ahmet ŞENOL

Yayın Danışma Kurulu
Kemal ERDAĞ
Nadi ÖZDAMAR
Muharrem ÖZMEN

Editör
Kezban DALAK

Sponsor
Hüseyin ÇELİK

Yazışma Adresi
G. M. K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570

Tel-Faks: **(03 12) 231 79 91**

E-Posta: **nigdevakfi51@gmail.com**

Web: **www.nigdevakfi.com**

Yayın Türü: **Yerel Süreli Yayın**

Posta Çeki No: **108 000**

Tasarım & Baskı
ALP OFSET MATBAACILIK LTD. ŞTİ.
Ali Suavi Sokak No: 60 Maltepe - ANKARA
Tel: 03 12 230 0997 • www.alpofset.com.tr
alpofset@alpofset.com.tr

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uyar.
Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yazılardan yazarları sorumludur. Dergimize gönderilen yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz 'Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 temmuz 1996 gün ve 84 12 sayılı yazılar' ile ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Niğde Vakfı Banka Hesabı
T. C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 Ankara
IBAN: TR25000 100 123534537777500 1
BURS EĞİTİMİ YARDIMI İÇİN:
T. C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537804 ANKARA
IBAN NO: TR60000 100 123534537804500 1

SUNUŞ

NIĞDE ve TURİZM

Niğde'miz ekonomisinin temelde tarıma dayalı olduğu ve halkının büyük çoğunluğunun geçimini tarımdan sağladığı tüm hemşerilerimizce bilinen bir gerçektir. Bu nedenle, ilimiz öncelikle tarım ve tarım ürünlerine katma değer sağlayacak sanayi tesisleri ile kalkınacaktır.

Binlerce yıllık sürece tanıklık eden tarihi değerleri, ören yerleri, doğal güzellikleri ve termal kaynakları ile ülkemizin Kapadokya Bölgesi'nde yer alan ve Kapadokya'nın giriş kapısı olarak nitelendirilen ilimiz için, ikinci gelir kaynağı elbette ki turizmdir ve de turizm olmalıdır.

Ancak, ne yazık ki Niğde'miz turizm yatırımlarına ve hizmetlerine tam anlamıyla hazır değildir. Zira, halkımız turizmde başarıya ulaşmak için gerekli şartlar olan:

- Proje ve fikir üretimi konusunda zayıf;
- Turizm bakış ve heyecanı açısından yetersiz;
- Bilgi birikimi ve deneyimi yok denecek kadar az;
- Yatırım olmadığı için planlama ve organizasyon yok;
- Var olan finans gücüne rağmen Turizmde yönelmiyor (Sebepleri araştırılmalı);
- İçte ve dışta çevre ile iyi ilişkiler kurma özelliğine sahip değil.

Kısacası yeterli Turizm kültürü oluşmadığı için, yaz aylarında Niğde'mize gelen turistlerin çoğunluğunu, geliş yeri İstanbul, Ankara ve Çukurova vb. yöreler olan Niğde'den kopmamış, kopamamış 55-75 yaşlarındaki hemşerilerimiz oluşturmaktadır. Önümüzdeki 5-10 yıllık süreçte bunların da hayattan kopmaları ya da evlerini baskınları satıp büyük şehirlere yerleşmeleri ile sayıları yarı yarıya azalabilecektir.

Halen Niğde'mizde yaşayanlar içinde sosyal tesisler, gezi alanları, yeşil alanlar eğlence merkezleri yetersiz olduğu için çoğu hemşerilerimiz eğlenmek için Nevşehir'e, Ürgüp'e gitmektedir.

Sermaye sahibi hemşerilerimiz, yapacakları yatırımlarla ilimize yeterli turistik tesisler kazandırdıkları takdirde, yabancı turistler bir yana, Niğde nüfusuna kayıtlı olup Niğde dışında yaşayan 400. 000'e yakın hemşerimizin büyük çoğunluğunu Niğde'ye çekebilir; ekonomimizi canlandırabiliriz.

Saygılarımla

Muzaffer TUNA

Başkent - Niğde Vakfı Başkanı

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	1	Kimdir Bu Paşalar.....	19
Niğde Üniversitesi'nden Ferit Şahenk'e		Ticari Ahlak Üzerine Yaşanmış Bir Öykü.....	22
Fahri Doktora.....	2	MEVLANA... 800 Yıldır Sönmeyen Işık.....	24
4. Niğde Tanıtım Günleri.....	4	Vakfımızda Aşure ve	
Geçmişimi Özledim.....	7	Kuru Fasulye - Pilav Günü.....	26
Cullaz Sokak'ta Son Perde.....	8	Niğde Hakkında.....	27
Niğde İçin Benim de Bir Projem Var.....	10	Kitap Tanıtımı ve Okuyucu Mektupları.....	28
Ekonomik Gücü Olanlar Duyarsız.....	12	Kaliteli ve Bol Ürün İçin	
Kıssadan Hisseler.....	14	Sertifikalı Tohumluk.....	30
Kemerhisar - Tyana.....	15	Kısa Niğde Haberleri.....	32
Abdulkadir Köylü At Sirtında Kütüphaneci....	16	Kaybettiklerimiz...	
Genç Kalemlerden Ödüllü Yazılar.....	18	Vefat ve Başsağlığı.....	35

ÜNİVERSİTEMİZDE TARİHİ BİR GÜN NIĞDE ÜNİVERSİTESİ'NDEN FERİT ŞAHENK'E FAHRİ DOKTORA

**Niğde Üniversitesi
Basın Bildirisinden
Alınmıştır.**

Doğuş Grubu tarafından Üniversitemize yaptırılan, Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi için açılış töreni düzenlendi. Törende Doğuş Grup Yönetim Kurulu Başkanı Ferit ŞAHENK'e Rektörümüz Prof. Dr. Adnan GÖRÜR tarafından cübbe giydirilerek, fahri doktora unvanı takdim edildi.

Niğde Üniversitesi Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen törene Vali Necmeddin KILIÇ, Merkez Bankası Eski Başkanı ve Eski Bakanlarımızdan Prof. Dr. C. Tayyar SADIKLAR, önceki dönem Niğde Milletvekilleri Mümin İNAN ve Muharrem SELAMOĞLU, Belediye Başkanı Faruk AKDOĞAN, Cumhuriyet Başsavcısı Ahmet TEKNE, Doğuş Grup Yönetim Kurulu Başkanı Ferit ŞAHENK, eşi Dianne ŞAHENK ve annesi Deniz ŞAHENK, Kamu ve Sivil Toplum Örgütlerinin temsilcileri, Doğuş Grubuna ait şirketlerin üst düzey yöneticileri, Üniversitemiz akademisyenleri, personeli ve çok sayıda öğrencimiz katıldı.

Törende ilk olarak, Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi öğrencisi Saima Buse GÜVEN öğrenciler adına bir konuşma yaptı. GÜVEN, fakülte öğrencileri olarak Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi'nin, ülkemizdeki tarımsal eğitimde yeni ve başarılı bir model olma misyonunun bilincinde olduklarını ifade etti.

Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ ise yaptığı konuşmada ülkemizde tarım eğitimi veren fakülteler ile ilgili bilgiler vererek Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi'nin bu fakültelerden farkını anlattı. ULUTAŞ, fakültenin yenilikçi eğitim yaklaşımı, İngilizce eğitim programları, laboratuvar ve araştırma altyapısı, yurt ve burs imkânları ile henüz ilk yıllarında olmasına rağmen ülkemizin en yüksek puanla öğrenci alan tarım fakülteleri arasında yerini aldığını belirtti.

Rektörümüz Prof. Dr. Adnan GÖRÜR ise yaptığı konuşmada, Niğde ve Niğde Üniversitesi için çok özel

ve önemli bir günün yaşandığını ifade ederek, törene katılan ŞAHENK Ailesine teşekkür etti. Fakülteye ve öğrenci yurduna adını veren Merhum Ayhan ŞAHENK'i de rahmetle andıklarını belirten Rektör Görür, kamu kaynaklarıyla uzun yıllar sürebilecek yatırımların, ŞAHENK Ailesi'nin desteğiyle çok kısa süre içerisinde tamamlandığını ve hizmete açıldığını ifade etti. Rektör GÖRÜR, katılımcılara fahri doktora unvanı ile ilgili verdiği bilgilerin ardından, Ferit ŞAHENK'e neden fahri doktor unvanı verilmesi kararının alındığıyla ilgili de açıklamalar yaptı.

Törende son olarak Niğde Valisi Necmeddin KILIÇ bir konuşma yaptı. Vali KILIÇ, Niğde ile ilgili bilgiler vererek Niğde'nin bir tarım ili olduğunu göz ardı etmediklerini ve bu nedenle tarım ve tarımsal teknoloji ve yeniliklere açık bir yönetim tarzı sergilenmesinin gerektiğini belirtti. Vali KILIÇ, "Üniversitemiz yarınlara ufuk açacaksa, ihtiyacımız olan programlara da sahip olmalıdır. Tarım ili özelliğimizi vurgulayarak yarınlara yürüyeceksek, Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültemizin olması gerekiyordu. Geleneksel ziraat fakültesi kavramından daha farklı olarak, daha güncel ve daha etkili bir tavırla Tarım Bilimleri Fakültesinin açılması ilimizi yarınlara taşımada çok etkili bir adım olmuştur, çok isabetlidir, çok verimlidir. Bu fakülteyi bizimle tanıştıran ve Niğde'mize kazandıran ŞAHENK Ailesine çok teşekkür ediyorum" dedi.

Konuşmaların ardından Ferit ŞAHENK'in özgeçmiş ve fahri doktora unvanı verilmesine ait senato kararı okundu. Daha sonra Rektörümüz Prof. Dr. Adnan GÖRÜR, Ferit ŞAHENK'e cübbe giydirerek fahri doktora belgesini takdim etti.

Fahri doktora takdiminin sona ermesinin ardından Doğu Grup Yönetim Kurulu Başkanı Ferit ŞAHENK tarafından "Girişimcilik ve Liderlik" dersi verildi.

Sözlerine, girişimcilik konusunda kendisine de bir bakıma rehberlik eden ve çok beğendiği, Gandi'nin "Önce

sizi görmezden gelirler, sonra size gülerler, daha sonra savaş açarlar; ama en sonunda siz kazanırsınız." özdeyişiyle başlayan ve gençlere, "İçinizdeki girişimci ruhun hayal kurmasına, iyi analiz yapmasına, iyi takım oluşturmaya ve kendinize şans vermesine imkan tanıyın" diyen ŞAHENK ayrıca, Doğu Grubu olarak turizm ve yeme-içme sektörleri bünyesinde yaptıkları yeni yatırımlar ile Darüşşafaka Doğu Spor Kulübü bünyesinde gerçekleştirilen projelerin girişimcilik ruhundan beslenerek yürütüldüğünü dile getirdi.

Son yıllarda yatırım yaptığı alanları çeşitlendirerek ülke ekonomisine ve istihdamına katkı sağlamayı sürdüren Doğu Grubu'nun, 2013 yılında en büyük sosyal sorumluluk projelerinden birini gerçekleştirerek Niğde Üniversitesi bünyesindeki Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi ile Ayhan ŞAHENK Öğrenci Yurdu'nu eğitime kazandırdığını anlatan ŞAHENK, sürdürülebilir tarımsal üretim için nitelikli insan kaynağı sağlanması gerektiğini vurguladı.

Nüfusunun yüzde 85'i tarım ve hayvancılık ile uğraşan bölgenin kalkınmasını desteklemek istediklerini belirten ŞAHENK, Türkiye'nin tarım-hayvancılık konusundaki potansiyelinin en etkin şekilde değerlendirilmesine katkı sağlamak amacıyla Niğde Üniversitesi

bünyesinde bulunan Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknoloji Fakültesi'nin kurulmasına destek olduklarını ifade etti.

Törenin ardından Doğu Grup tarafından yaptırılan Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi'nin açılışı yapıldı. Açılışın ardından Ferit ŞAHENK kendisine yoğun ilgi gösteren öğrencilerle fotoğraf çektirerek sohbet etti.

Muharrem ÖZMEN'in Özel Notu:

Sayın Rektörümüz Prof. Dr. Adnan GÖRÜR hocamızın nazik daveti üzerine Başkent- Niğde Vakfı adına katıldığım törende her şey mükemmel ve dört dörtlük idi. Ayrıca Niğde'mizin gururu Merhum Ayhan ŞAHENK Ağabeyimizin, sağlığında dönemin Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Sayın Akın GÖNEN'e vermiş olduğu "Mühendislik Fakültesi" binası yapma sözünü, bir vefa örneği göstererek ve hayırlı evlat olarak ŞAHENK kardeşlerin "Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi"ni Üniversitemize kazandırmaları tüm Niğdelileri mutlu etmiştir.

Ancak, Üniversitemizin "Üniversiteler Yasası"na alınması ve açılışı aşamasında, Milli Piyango Yurdu'nun ve Gençlik Merkezi'nin programa alınması aşamalarında olayları birebir yaşadığım ve adına Danışmanı olarak yazışmalarını yaptığım Devlet Eski Bakanı Sayın Akın GÖNEN'in ve keza Üniversitemizin Niğde'mize kazandırılmasında büyük emekleri olan ve 1992 yılında dönemin Başbakanı Sayın Süleyman DEMİREL'le birlikte Üniversitemizin temel atma törenine katılan Prof. Dr. Cafer Tayyar SADIKLAR hocamızın isimlerinin, bu görkemli törende hiç anılmaması şahsen bende ve muhtemelen o günlerin yakın tanıdığı olan hemşerilerimizde de bir burukluk yaratmıştır. Her şeye rağmen, bu mükemmel etkinlikleri düzenleyenlere, katılanlara ve de özellikle ŞAHENK'lere Vakfımız adına sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz.

Saygılarımla.

4. Niğde Tanıtım Günleri

Başkan
Emin ÖZER
Niğde Dernekler
Federasyonu Adına

Niğde Tanıtım Günleri'nin 4. sù, geçtiğimiz 20-23 Kasım 2014 tarihleri arasında yine AKM'de, başarı ile gerçekleştirildi. Bu etkinliğin koordinasyonu, Niğde Valimiz Sayın Necmeddin KILIÇ'ın verdiği görevle Federasyonumuz (*) tarafından yapıldı. Öncelikle, Federasyon Yönetim Kurulumuza güvenerek, bu onurlu göreve bizi layık gören Sayın Valimize teşekkür etmek isterim.

Kıymetli hemşerilerim; 4. Niğde Günleri, önceki yıllardan edindiğimiz tecrübelerin de katkısıyla, yapılan etkinliklerin en derli toplu ve görkemlisi oldu. Bu sadece 4 günlük bir etkinlikti; ama 4 aylık bir ön çalışmanın sonucunda, son 4 günle bir final yapıldı. Biz Niğdeliler olarak, finali de muhteşem oynayıp, yüzümüzün akıyla Niğde'mizi Ankara'da yaşayan yüzbinlerce insana tanıttık. Bu süreci bir takım ruhuyla çalışarak gerçekleştirdik. Sürecin başından beri desteğini esirgemeyen Sayın Vali-

mize, Sayın Niğde Milletvekillerimize, Sayın Niğde Belediye Başkanımıza, Sayın Rektörümüze, Sayın Kaymakamlarımıza, Sayın İlçe ve Belde Belediye Başkanlarımıza, Sayın Oda Başkanlarımıza, Sayın İl Müdürlerimize, Değerli Basın Mensuplarımıza ve Niğde Dernekler Federasyonu Yönetim Kuruluna, aracılığınızla bir kez daha teşekkür etmek isterim.

4. Niğde Tanıtım Günleri çerçevesinde neler yaptık? Öncelikle tanıtımın reklamla olacağını düşünerek Ankara ve Niğde'de bulunan bütün reklam enstrümanlarını en üst düzeyde kullanmaya çalıştık. Bunlara ilave olarak etkinliğimiz ulusal basında da yoğun bir şekilde yer buldu. Tam burada Değerli Hemşerimiz Sayın Ferit ŞAHENK'e de özellikle değinmek isterim. Ulusal yayın yapan ve Doğu Holding bünyesinde bulunan medya kuruluşlarında, hem tanıtım günleri öncesinde hem de tanıtım günleri esnasında, etkinliğimize yer

vererek, haber yaptırarak milyonlara ulaşmamızı sağladı. Kendisine Niğde'miz ve Niğdeliler adına şükranlarımızı sunarım.

Değerli Niğdeliler; Niğde'miz yaklaşık 10.000 yıllık tarihiyle "Medeniyetlerin Yaşatıldığı Şehir" sloganını şiar edinmiş, Anadolu'nun en eski yerleşim merkezlerindedir. Bu özelliği ile Asurlulardan Perslere, Romalılarından Selçuklulara 28 devlete ev sahipliği yapmıştır. Halen bu medeniyetlerden kalma birçok tarihi eser, Niğde'mizde tarihsel simgeler olarak ayakta durmaktadır. Ayrıca, ilimiz coğrafi olarak, Kapadokya bölgesinin giriş kapısı ve doğal bir parçasıdır. Bu özelliklerini biz Niğdeliler bilmekle beraber, bu değerleri ulusal ve uluslararası arenada tanıtmaya ihtiyacımız vardı. İl tanıtım günlerinin önemi de tam bu noktada özellikle ortaya çıkmaktadır.

4. Niğde Tanıtım Günlerinde Niğde'mizin kültürü, tarihi, turizmi, tarımı, sanayisi, el sanatları ve daha birçok özelliği tanıtılmaya çalışıldı. Bu amaçla tanıtımın da tanıtımı yapılabilir mantığı ile 15-20 Kasım 2014 tarihleri arasında Ankara Kızılay Metrosu Sanat Galerisinde Niğde Fotoğrafları Sergisi düzenledik. Sergimizin açılışına katılan Niğde Milletvekilimiz Sayın Dr. Ömer SELVİ başta olmak üzere, çeşitli mevkilerde bulunan bürokratlarımız ve çok sayıda hemşerimize katılım ve desteklerinden dolayı teşekkür ederim. Sergimizi, günlük insan sirkülasyonu yaklaşık 1 milyon olan Kızılay Metrosunda binlerce Ankaralı ziyaret etti. Bu etkinlik içerisinde bütün metro girişlerine 4. Niğde Günleri'nin afişleri asılarak asıl hedef olan AKM'de yapılacak etkinliğimize Ankaralılar davet edildi.

4. Niğde Tanıtım Günleri'nin açılışı 20 Kasım 2014 tarihinde Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet YILMAZ tarafından yapıldı. Açılışa Sayın Bakanımızla birlikte Sayın Valimiz ve başka illerden çok sayıda Sayın Milletvekilleri,

Niğde eski Valilerimizden İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Sayın Sebahattin ÖZTÜRK, eski Bakanlarımız, siyasi parti temsilcileri, çok sayıda bürokrat, binlerce Niğdeli ve Ankaralı katıldı. Etkinlik süresince de yine çok sayıda siyasi parti temsilcileri, vali ve bürokratlar stantlarımızı ziyaret ettiler. Ayrıca Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Genel Başkanı Sayın Rifat HİSARCIKLIOĞLU, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Odası Genel Başkanı Sayın Bendevi PALANDÖKEN ve Türkiye Ziraat Odaları Birliği Genel Başkanı Sayın Şemsi BAYRAKTAR'da etkinliğimize katılarak bizleri onurlandırdılar. Bu vesileyle isimlerini belirttiğim ve belirtmediğim bütün katılımcılarımıza şahsım ve federasyonumuz adına en içten dileklerle teşekkür etmek isterim.

4. Niğde Tanıtım Günlerinde içerik olarak bir ilki denedik. Diğer 3 tanıtım gününde AKM'nin iç alanında kurumsal kimliklerle birlikte ticari faaliyetler de yapılmıştı. 4. 'sünde ise AKM iç alanında sadece kurumlarımıza ve adı artık Niğde'yle özdeşleşmiş kurumsal firmalarımıza stant açtırarak, Niğde'mizin tarihsel ve kültürel sunumlarının yapılmasını sağlamaya çalıştık. Organizasyona başlarken "Hedefimiz Niğde'yi Ankara'ya taşımaktır" sloganıyla yola çıkmıştık. Sonuçta insanlar AKM iç alanında bulunan kurum stantlarında çok sayıda ikramla karşılandı; ama, ticari faaliyet yapılmadı. Bu alana gelen insanlar, AKM'de mini bir Niğde

tu yapmış oldu. Yine iç alanda Niğde'nin folkloru, müziği, sanatı, doğası, turizmi etkinliğe katılan insanlara renkli, fakat sade bir şekilde sunmaya çalışıldı.

AKM'nin dış alanında ise 2 adet büyük çadır kuruldu. Bu çadırlardan birisinde Niğde'mizin yöresel yemeklerinin sunulduğu lokantalar, diğerinde ise üzümünden köfterine, elmasından patatesine, lahanasından balına, pekmezinden cevzine kadar sayamayacağımız yöresel ürün ziyaretçilerin beğenilerine sunulurken satıldı. Ayrıca, açılışımız ve sonrasında ziyarete gelen protokol misafirlerimize Niğde'mizin 2 önemli lezzeti olan Niğde Tava ve Bor Söğürmesini sunabilmek amacıyla 2 katlı ahşap minik bir ev oluşturduk. Ne mutlu ki, lokanta ve kuru gıda çadırında satış yapan esnaflar çok iyi satış yaptıklarını belirterek, bizlere "5. Niğde Günleri ne zaman yapılacak?" sorularını yönelttiler.

Sonuç olarak; 4. Niğde Günleri sona erdi. Amacımız Güzel Niğde'mizi Ankara'da tanıtılabilmektir. Bu amaçla ekip olarak çok çalıştığımızı ve sanırım

iyi bir şeyler yapabildiğimizi rahatlıkla söyleyebilirim. Sürecin başından beri emeği geçen şahıs, kurum ve kuruluşlara bir kez daha ve tekrar tekrar teşekkür eder, saygılar sunarım.

(*) NİĞDE DERNEKLER FEDERASYONU

Niğde Dernekler Federasyonu; 2007 yılında Niğdeli hemşerilerimizin yoğun biçimde yaşadığı Başkentimiz Ankara'da, Niğdemiz Derneği, Bor-Der, Ulukışla Yardımlaşma Derneği, Kemerhisarlılar Derneği, Niğde İli ve İlçeleri Dayanışma Yardımlaşma Kültür Derneği, Çukurkuyu Derneği, Kızılca Derneği, Kit-

reli Derneği ve Gül-Der adıyla faaliyet gösteren 9 derneğimizin katılımıyla kuruldu. Kuruluşunda birçok hemşerimizin çabaları olmuş ve Niğdelilerin Niğde Dernekler Federasyonu Başkanlığı çatısı altında toplanması sağlanmıştır. Bu süreçte emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Ancak, federasyonumuzun kuruluşunda ve sonrasında en fazla emeği olan ve ne yazık ki şu an aramızda bulunmayan rahmetli Musa BALABAN'a ayrıca değinmek istiyorum. Öncelikle kendisine Cenab-ı Allah (cc)'tan rahmet, ailesine sabırlar dileriz.

Musa BALABAN Niğde sevdalısı olarak tanıdığımız en özel insanlardan birisi idi. Bu sevdasını Ankara'ya da tanıtılabilmek amacıyla, ilki 2011 Kasım ayında Ankara Atatürk Kültür Merkezi (AKM)'de gerçekleştirilen Niğde Tanıtım Günleri'nin fikir babası ve öncüsü oldu. Kendisini, Niğde'miz adına yapmış olduğu gönüllü hizmetlerinden dolayı bir kez daha minnetle ve şükranla anıyoruz.

GEÇMİŞİMİ ÖZLEDİM

Yazan:
Ahmet ŞENOL
Halk Kültürü Araştırmacısı
Yazar/Fotoğraf Sanatçısı

Çocukluğumuzda analarımız çalışmazdı. Okuldan eve geldiğimde bendeki anahtarla kapıyı hiç açmadım. Babamım bile anahtarı yoktu. Anam evin bir parçası gibiydi, her zaman evdeydi. Her yere beraber giderdik, öyle çok da gidilecek bir yer yoktu. En iyi eğlence sokaklarda oynamaktı. Sokakta oynamak diye bir şey vardı. Kafelerde, alışveriş merkezlerinde buluşulmazdı. Okula arkadaşlarımızla gider, birlikte çıkar, oynaya, zıplaya neşe içinde yürüyerek gelirdik. Okula giden servis falan yoktu. Ayakkabılarımız eskirdi. Hatta öyle anlar olurdu ki; çantalarımızı kaldırımlara koyar oyuna dalardık. Anam bu durumu bildiğinden kardeşlerimle bize ekmek arası bir şeyler hazırlar gönderirdi.

Mahallemizdeki teyzeler anamız gibiydi. Susayınca evlerine girer su içerdik. Ya da pencereden bir sürahi, bardak uzatır, hepimiz o bardaktan doyuncaya kadar içerdik. Kısaca eve gidip gelen, elinde yiyecekle dönerdi. Anaları çocuğuna verdiği yiyeceklerden bizlere de gönderirdi. Bu bazen kurabiye bazen bir meyve olurdu. Cebimizde harçlığımız olduğunda düşmesin diye çıkarır çantamızın üstüne koyar, oyun bitince geri alırdık. Kimse almazdı.

Sokaklarımız evlerimiz kadar güvenliydi. Yere düşünce kaldırırlar, kavga edince barıştırılırdık. Polis gelmezdi kavgamıza, zabıt tutulmazdı. Kavgalarımız da ustura, bıçak ile olmaz, onlar nedir bilmezdik bile, asla kanla falan da sonuçlanmazdı, en fazla saçlarımızdan çeker, hayvan adlarını sayar, tekme atar, yine oyuna başlardık. Birbirimizin suyundan içer, elmasına dişlerdik. Misket oynamaktan parklarımız kanar, ona rağmen mikrop kapmazdık. Azar işitip, hastane acillerine taşınmazdık. Düşerdik, ekmek çiğner basarlardı alımıza, oyunumuza devam ederdik. Röntgenlere girilmezdi.

Ben geçmişimi çok özledim.

Sokaklar ruhsuzlaştı. Komşularımı tanıyamıyorum. Komşunun evinin camında, temizliğe gelen bayanı haftada bir iki görüyorum. Kolay gelsin deyip, konuşuyorum. Onun dışında orada kim oturur bilmiyorum.

Evimizin bahar temizliğini ailece birlikte yapardık. Hepimizin ellerinde bezler, güle oynaya bitirirdik temizliği.

Bugün evimiz var içinde yaşayan yok. Parkımız var içinde oynayan çocuklar yok. Ama her sene sökülen, yenilenen kaldırımlar, lüks binalar, ışıldayan vitrinler, dükkânlara girip çıkan yapay ruhlu insanlar... Ruh yok, buz gibiler. Bu biz değiliz. Kahvelerde tahta iskemleler de oturan yaşlılarımız, onlara dede, nene diye hatırını soran çocuklarımız yok oldu.

Ben kapılarında araç parkçılarının, güvenlik görevlilerinin beklediği yerlerden hep korkmuş çekinmişimdir. Arabamın kapısını çarparak örtüyor diye çocuğuma bile vermediğim arabamın anahtarını, hiç tanımadığı birine vermek ters geliyor her zaman.

Benim değildir bu kültür. Ne ruhuma, ne halk kültürüme ne de cüzdanıma hitap ediyor.

Nedir bunlar? Reklamlarla desteklenen beyni, ruhu ele geçirilmiş insanlar olduk. Birbirimize yabancı, yalnızlıklarımızla yaşar olduk. İyi de neden böyle olduk? Biz mi istemiştik? Her toplum hak ettiği gibi yönetilir derler ya, hak ettiği gibi de yaşar mı diyelim ! Nerede halk kültürü değerlerimiz?

CULLAZ SOKAK'TA SON PERDE

Yazan:
Alper Lütfi GÖNCÜ

Niğde'nin geleneksel dokusunun bir nebze olsun korunduğu **Cullaz sokak'ta** bulunan taş evlerin tamamının, **geç de olsa** Niğde Üniversitesi tarafından kamulaştırılarak restore ediliyor olması kentimiz adına sevindirici bir gelişmedir. Değerli rektörümüz **Prof. Dr. Adnan GÖRÜR**'ün basiretli ve kararlı girişimleriyle Üniversite bünyesine kazandırdığı tarihi evlerin Uygulama Oteli olarak hizmete gireceği günü heyecanla beklemekteyiz.

Refik Aslan ÖZTÜRK valimizin on beş yıl önce büyük bir heyecanla başlattığı "Tarihi yapıların turizme kazandırılması projesi", değerli idarecimizin Erzincan'a tayini sonrasında tavsayıp çözümsüzlüğe sürüklenmişti. Öyle ki, Özel İdareye devredilen evlerin sadece dış cephe ve çatı tadilatları yapılmış, bina içlerine çivi bile çakılmadan kaderlerine terk edilmiş, zamanla da bazı evler tinerci yuvası haline gelmişti. Taş binaların altında gömü bulunduğu dair ortalıkta dolaşan şehir efsaneleri, iştahı kabaran definecileri harekete geçirmiş, temellerine kadar kazılan binalarda çökme tehlikesi oluşmuştu. Mahalli basında yer alan tinerci ve yangın haberleri ile her biri ibret vesikası olan fotoğraflar, yetkilileri harekete geçirmeye yetmemişti.

Niğde'nin kronik sorunlarına kafa yormaktan yıllardır vazgeçmeyen değerli gazeteci ağabeyim **Ömer Fethi GÜRER' in (Kartal Belediye Bşk. Yrd)** Cullaz sokak evlerinin sefil hali üzerine yaktığı ağıtlar, yaptığı çağrılar ve defineci ihbarları, mahalli basında defalarca yer almasına rağmen tüm çabaları sonuçsuz kalmıştı.

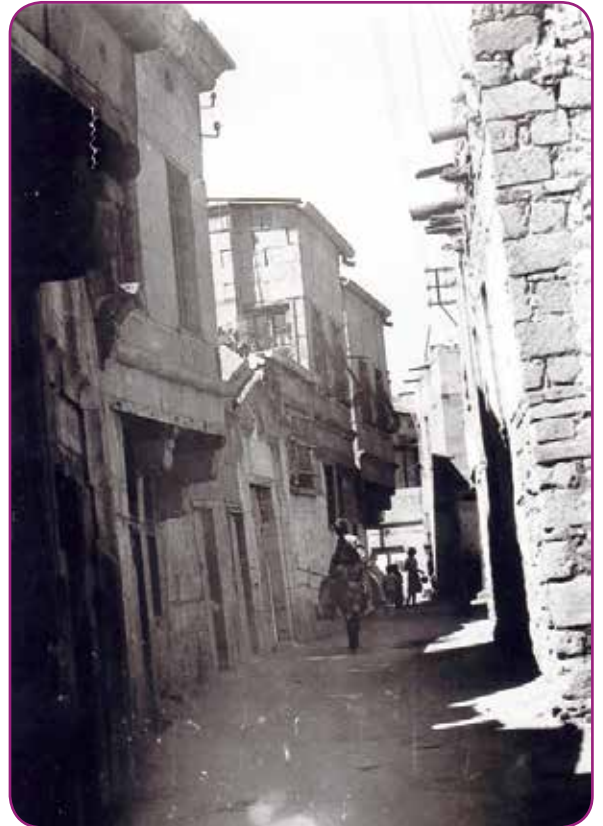
Niğde'nin kadim yerleşim alanı olan **Kalealtı** ve **Songur** mahallelerinde bulunan yapılar, Niğdemizin yüzlerce yıllık birikimini yansıtıyor, Osmanlı yaşam kültürünün somut örnekleri olarak yaşatılmaları gerekiyordu. Memleketin dört bir tarafındaki tarihi binalar ayağa kaldırılırken, Niğde bu konuda yerinde saymış hatta eski Hükümet Konağı, Vali Konağı gibi tarihsel öneme sahip binalar bile yıkımdan kurtulamamıştı.

Tahsin KİTAPÇI hocamızın, damadı **Hüseyin ÇELİK** tarafından kaleme alınan hatıratında, Kurtuluş Savaşı yıllarında Pozantı'da durdurulan Fransız askerlerinden

esir alınanların, Niğde'ye getirilip **Cullaz Çeşmesi** karşısındaki evde (**Göllü Ev**) gözetim altında tutulduklarını, savaş bitiminde de bu evin okul olarak kullanıldığını öğreniyoruz. **Göncüzade Mustafa efendi** ailesinin uzun yıllar ikamet ettiği evlerden birine annem **Nilüfer GÖNCÜ (SOYLU)** 1950 yılında gelin gelmiş, acı tatlı anılarla dolu yirmi yıl geçirmişti.

Çocukluğumda bu evlere sık sık gider,büyük bir merakla içeride dolaşırdım. Cumbalı olan evin üst katında kiracı oturur, bodrum katını da elma ambarı olarak kullanırdık. Kartal figürlü kapı tokmağı ve kocaman kilidi olan büyük cümle kapısı avluya açılırdı. Cılız bir ışıkla aydınlanan iptidai merdivenlerden bodrum katına indiğimde küf kokusu elma kokusuna karışır,ürperirdim.

Kapadokya'nın Başkenti denilen ancak, turizm alanında elli yıldır zerre kadar mesafe katedememiş

Niğde'nin sadece yetmiş kilometre uzağında bulunan **Ürgüp-Göreme** bölgesinde bir zamanlar davar bağlanan izbe mağaralar, kilerler, şaraphane ve honnuklar masal evlerine, fantastik otellere dönüştürülüp, geceliği Beş yüz Euro'ya Japon turistlerin hizmetine açılıyordu. Refah toplumunun lükse, konfora ve tekdüzelige alıştırdığı gezginler, gittikleri ülkelerde olabildiği ölçüde otantik mekanlarda konaklamak, tarihi dokuyla bütünleşmek istiyor, bizlere sıradan gelen ürün ve hizmetlere yönelik olarak oluşturdukları talep, **Butik Otel** furyasının başlamasına vesile oluyordu.

Geçmiş yıllarda, Aladağlar bölgesine gelen Amerikalı arkadaşımızı Niğde'de ağırlamak istemiştik. Yüksek sezonda **Grand Hotel**'de yer bulamadığımızdan, misafirimize eli yüzü düzgün başka bir otel seçeneği sunduk. Ramazan ayının ilk günleriydi. Otele kayıt yaptırırken resepsiyon görevlisine kahvaltı saatini sorduk. "Sahur var" dediler. Kahvaltı kaçta? diye ısrar ettik... "Misafiriniz sahura kalksın" demeye getirdiler. Demek ki otelde kahvaltı çıkmıyordu; elin gavuru dahil herkes

Cullaz Sokak'taki cumbalı evin kapısındaki kartal başlı kapı tokmağı

oruçlu olmak, düzene uymak zorundaydı ve Niğde'de bu kafayla yapılan turizmde hayır bekleniyordu!

Dağa taş **"Medeniyetlerin Yaşatıldığı Şehir"** sloganını yazarken, bu söylemin hakkını vermenin gerekli olduğunun altını çizmeli, geçmiş medeniyetlerin üzerine beton binalar dikmenin gelişmişlik olmadığını farkına varmayı medeniyetin ölçüsü saymalıyız.

Cullaz Sokak'ta bulunan evlerin restore edilip turizme açılma projesini başlatan-**1999-2003** yılları arasında Niğde'de görev yapmış olan **Sn. Refik Aslan ÖZTÜRK** valimize ve projeyi kaldığı yerden alıp tamamlama aşamasına getiren, Niğdemize, birçok Niğdeliden daha fazla sahip çıkan Üniversitemizin değerli rektörü **Prof. Dr. Adnan GÖRÜR** hocama sonsuz teşekkürler ediyorum.

Göncü Konağı'nın Üniversiteye devri için protokol yapıldı. Nilüfer Göncü-Av. İsmail Özmel-Prof. Dr. Adnan Görür

NİĞDE İÇİN BENİM DE BİR PROJEM VAR

Yazan:
**Doç. Dr.
Ahmet ŞEKEROĞLU**

Niğde Üniversitesi, Gıda Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü ve Niğde Tarım Platformu'nun Ortaklaşa Düzenlediği **"Niğde İçin Benim de Bir Projem Var"** konulu Proje Pazarı Etkinliği 18-19 Kasım 2014 tarihlerinde Fen Edebiyat Fakültesi Konferans Salonu'nda düzenlendi.

Katılımın yoğun olduğu programa Niğde Belediye Başkanı Faruk AKDOĞAN, Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Mustafa BAYRAK, Niğde Üniversitesi Ayhan Şahenk Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ, Ulukışla Meslek Yüksekokulu Müdürü Doç. Dr. Ayhan CEYHAN, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bitkisel Üretim Genel Müdür Yardımcısı Ümit Bayram KUTLU, akademik personel, il müdürleri, öğrenciler ve çok sayıda davetli katıldı. Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasıyla başlayan programda etkinlik Sorumlusu Doç. Dr. Ahmet ŞEKEROĞLU yaptığı açılış konuşmasında; "İlimiz ekonomisinde tarım önemli bir yer tutmaktadır. NİĞDE, özellikle bitkisel üretimde elma, patates, kiraz, lahana ve fasulye; hayvancılıkta ise süt sığırcılığı, koyunculuk bakımından önemli, tavukçuluk ve arıcılık bakımından ise potansiyeli olan bir ildir. İlimizin gıda, tarım ve hayvancılık potansiyelleriyle ilgili sorunlarını bilen ve bu sorunlara yönelik çözüm önerileri sunan proje fikirleri; yöresel firmaların ulusal ve uluslararası düzeyde rekabet gücünü artıracak ve bölgesel kalkınmaya büyük katkı sağlayacaktır. Bu düşüncelerle

birincisini düzenlediğimiz ve her yıl düzenlemeyi planladığımız Bitkisel ve Hayvansal Üretim, Gıda, Çevre ve Biyoteknoloji temalı **"Niğde İçin Benim de Bir Projem Var"** Proje Pazarıyla, Niğde İlimizin tarımına yeni yaklaşımlar içeren proje sahipleri ve sektör temsilcilerini bir araya getirerek ilimizin tarımsal potansiyelini değerlendirerek, ürünlerimizin ulusal ve uluslararası düzeyde rekabet edebilirliğine öncülük etmektir" dedi.

Doç. Dr. Ahmet ŞEKEROĞLU'nun ardından söz alan Niğde Tarım Platformu Sözcüsü Veli KENAR ise bu tür etkinliklerin Niğde tarımına olan katkılarına değinerek, genel bir değerlendirme yaptı.

Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ konuşmasında tarımın, kırsal alanda yaşayan halkın geçim kaynağını sağlamasının yanında, istihdamı artırıcı ve ihracata destek olarak ve sanayi sektörüne ara malı sağlayarak ülke ekonomisine katkı sağladığını söyledi.

Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ konuşmasının devamında; " Bu hali ile tarım, bugün olduğu gibi gelecekte de stratejik önemini koruyacaktır. Üniversitelerin hem ülke ve hem de bölge kalkınmasına sosyal-kültürel ve ekonomik katkıları vardır. Özellikle sürdürdükleri eğitim-öğretim çalışmaları yanında, araştırmalar sonucunda elde edilen bulguların buldukları bölgeye transferi, ayrıca yerel aktörleri bir araya getirerek ortak akıl oluşturarak bölgenin sorunlarını ve önceliklerini saptayarak çözüm

üretmeye çalışmaldırlar. Bu amaçla, 2011 yılında kurulan Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi, çağdaş üniversite amaçlarına uygun olarak, Niğde ilinde bulunan tarım sektörü temsilcileriyle bir araya gelerek "Niğde Tarım platformunu kurarak, Niğde ilinin sorunlarını saptamayı, hangi projelerin oluşturulması gerektiğini ve proje öncelikleri konularını tartışmışlardır. Bu tartışmalar sonucu, paydaşlarıyla birlikte; Niğde 1. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Çalıştayı, İç Anadolu Bölgesi 1. Tarım ve Gıda kongresi ve çok sayıda bölge sorunlarına yönelik paneller gerçekleştirmiştir. Bu programların sonucunda Niğde için düşünen bütün sektör temsilcilerini bir ortamda bulunduracağımız **"Niğde için Benim de Bir Projem Var"** proje pazarı ortaya çıkmıştır. Bu etkinliğimizin Niğde İli tarımına katkıda bulunacağını ve sektör temsilcilerinin daha sık bir araya gelmesini sağlayacağını ümit etmekteyiz" dedi.

Gerçekleştirilen bu tür etkinlikler sayesinde Niğde'ye birçok kez gelme fırsatı bulduğunu belirten Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bitkisel Üretim Genel Müdür Yardımcısı Ümit Bayram KUTLU bundan duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bitkisel Üretim Genel Müdür Yardımcısı Ümit Bayram KUTLU'nun ardından Niğde Üniversitesi Ayhan Şahenk Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa ÖZGEN de bir konuşma yaptı. Prof. Dr. Mustafa ÖZGEN Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi ve bölümleri hakkında genel bilgiler vererek, sunumlarını yaptı.

Konuşmaların ardından KOP temsilcisi Ahmet KATIKSIZ Avrupa Birliği Destekleri konusuna vurgu yaparken, diğer bir KOP Temsilcisi Süleyman ARMAĞAN da KOP Bölge İdaresi ve Faaliyetleri hakkında bilgiler verdi. Ahiler Kalkınma Ajansı Temsilcisi Davut YEŞİL tarafından ise "Tarımsal Yatırım ve Destek Programları" konusu ele alındı.

Ahmet KATIKSIZ'a, Süleyman ARMAĞAN'a ve Davut YEŞİL'e sunumlarının ardından Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ tarafından teşekkür plaketleri verildi.

Programa öğleden sonra, Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mustafa ÖZGEN'in moderatörlüğündeki panel ile devam edildi. Panelde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bitkisel Üretim Genel Müdür Yardımcısı Ümit Bayram KUT-

LU **"Türkiye'de Bitkisel Üretimdeki Gelişmelerin Niğde Tarımına Etkileri"** başlıklı konuya değinirken, Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mehmet Emin ÇALIŞKAN ise **"Niğde Tarımına Genel Bakış"** konularında bilgi verdi.

Panelin ardından Niğtaş San. Ve Tic. Ltd. Şti. Başkanı Sakin ARUK ve Hamdi ARUK **"Nasıl Başardık"** konulu başarı hikâyelerini anlattı.

Merak edilen soruların cevaplandırılmasının ardından program, plaket takdim töreniyle devam etti.

Hamdi ARUK ve Sakin ARUK'a teşekkür plaketlerini Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekan Yardımcısı Doç. Dr. Ahmet ŞEKEROĞLU takdim ederken, Prof. Dr. Mustafa ÖZGEN'e Ümit Bayram KUTLU'ya ve Prof. Dr. Mehmet Emin ÇALIŞKAN'a ise plaketlerini, Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zafer ULUTAŞ takdim etti.

Ayrıca, programda proje etkinliğine destek veren Doğuş Tarımsal Ar-Ge temsilcisi Süleyman TUĞTEKİN'e, Göknur A. Ş'ye, Pepsico Türkiye'ye, Niğde İli Damızlık Koyun Yetiştiricileri Birliği'nden Erdoğan YILMAZ'a, Tarım Platformu Sözcüsü Veli KENAR'a, Niğde İli Süt Üreticileri Birliği'nden Ahmet DEMİRKOPARAN'a ve Niğde İli Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği'nden Tahir ERDEM'e de plaketleri Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Tarım Reformu Daire Başkanı Dr. Emin BUDAK takdim etti.

Türkiye'nin değişik illerinden ve Niğde'den 40 adet proje önerisinin sunumu ile devam eden programda, proje değerlendirme komisyonu tarafından, sunulan projeler değerlendirilerek en iyi 3 proje öneri belirlendi.

Bu projelerden Niğde Üniversitesi Ayhan ŞAHENK Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi'nden Yrd. Doç. Dr. Özgür Kivılcım KILINÇ'ın hazırladığı "Niğde İli için Alternatif Bir Bitki Quinoa" adlı proje birinci olurken, Kahraman Maraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesinden Elif Sena KIRMIZIKAYA ve İnci ÇINAR'ın sunduğu "Kırmızı Lahana Peltesi İle Kaplanmış Kuru Elma Şekerlemesi" adlı proje ikinci, Niğde İli Damızlık Sığır yetiştiricileri Birliği Başkanı Zooteknist Ziraat Mühendisi Tahir ERDEM'in sunduğu "Büyükbaş Hayvancılıkta Yeni Yaklaşımlar" adlı proje ise üçüncü seçildi.

Programa yapılan genel değerlendirme ile son verildi.

EKONOMİK GÜCÜ OLANLAR DUYARSIZ... DUYARLI OLANLARIN EKONOMİK GÜCÜ YOK...

Yazan:
Muharrem Özmen

Saygıdeğer Hemşerilerimiz,

Başkent - Niğde Vakfı, Niğde İli ve Niğde İli dışında yaşayan tüm Niğdelilerin eğitim, kültür, sağlık, sosyal, moral, turizm, tanıtma, teknik, ekonomik vb.... diğer ihtiyaçlarını karşılamak üzere gerekli araştırma ve çalışmalar yapmak, yardımcı olmak, öneriler hazırlamak ve bunları her türlü mali kaynak ve imkanlarla destekleyerek çözüme kavuşturmak amacıyla, 68 Kurucu Üyenin maddi - manevi destekleriyle ve özverili çalışmalarıyla 1992 yılında Ankara'da kurulmuştur. Vakfımız, kuruluş amaçları doğrultusunda, özellikle kuruluşunun ilk yıllarındaki şevk ve heyecanla sayısız etkinlikler gerçekleştirmişse de, zamanla üyelerimizin Vakfa olan ilgilerinin azalması, yapılan bağışların beklentilerin çok altında kalması nedeniyle; söz konusu etkinlikler giderek zayıflamış ve neredeyse durma noktasına gelmiştir.

Bu konu, NİĞDEmiz dergisinin son 3 sayısında da tekrar tekrar vurgulanmıştır. Nitekim, 90. Sayımızın 4. Sayfasındaki "Uzaktakilere, Uzak kalanlara ve Kirginlara Çağrı" başlıklı yazıda, Vakfımızın günden güne kan baybettiği, 68 kurucu üyeden neredeyse yarısının Vakıftan koptuğu; Mütevelli üyelerden ve diğer üyelerden sadece %30'unun Vakıfla organik bağlarını sürdürdüğü ve yükümlülüklerini kısmen yerine getirdiği; statüleri ya da ülke çapındaki başarıları ve Vakfımıza olan büyük çaptaki destekleriyle Onur Kurulu Üyesi olmaya hak kazanan üyelerden yarısından fazlasının Vakıfla ilişkisinin olmadığı ya da yetersiz olduğu vurgulanmıştı.

Diğer yandan, Vakfımızdan geçmişte Burs, yakın zamanlarda ise -sınırlı bağışlar nedeniyle- eğitim yardımı alan yavrularımızdan eğitimlerini tamamlayıp, iş-güç sahibi olan ve belirli bir kazanç sağlayanların hemen hemen hiçbirinin Vakfımıza geri dönüş yapmadıkları ve ilgi göstermedikleri dile getirildikten sonra sırayla:

- İş adamlarımızdan, sanayicilerimizden ve ekonomik gücü olanlardan Vakfımızca düzenlenecek organizasyonlara, tanıtımlara reklamlarıyla, maddi katkılarıyla destek vermeleri;
- Reklamlarıyla "NİĞDEmiz" dergisini desteklemeleri,
- Diledikleri takdirde kriterleri de kendileri tarafından belirlenmek şartıyla kendileri, firmaları ya da aile büyükleri adına Vakfımız aracılığıyla burslar vermeleri ya da eğitim yardımı yapmaları;
- Vakıftan geçmişte burs ya da eğitim yardımı alan gençlerimizin nerede olurlarsa olsunlar Vakfımıza üye olmaları, kendilerine Vakfımızca verilen destek gibi, onların da karınca kararınca, okuyan kardeşlerine destek vermeleri talep edilmiştir.

Bu arada, hem Vakfımıza yeni üyeler kazandırmak hem de mevcut üyelerin bilgilerini yenileyerek Vakıfla ilişkilerini güçlendirmek ve aktif hale getirmek için aynı derginin 15-16. Sayfalarında bir üyelik formu yayınlanmıştır.

Ancak, gerek 4. Sayfadaki yazımıza, gerekse 15-16. Sayfadaki forma rağmen, bilgilerini yenileyen ve yeni üye olan hemşerilerimizin sayısının, sadece ve sadece bir elin parmakları sayısı ile sınırlı kalması nedeniyle, bu kez 91. Sayımızın 29. Sayfasındaki duyurumuzda Yönetim Kurulu olarak üzüntülerimizi dile getirmiş ve formların düzenlenerek Vakfımıza gönderilmesi isteğimiz tekrarlanmıştı. Aynı dergimizin 18. Sayfasında da "Saygıdeğer Niğdeliler ve Niğde Sevdalıları, Başkent Niğde Vakfı'na üye olarak, üyelik yükümlülüklerinizi yerine getirerek Vakfımızı, Yayın organımız NİĞDEmiz dergisine abone olarak, Niğde konulu yazı ve şiirlerinizi göndererek ya da reklam vererek dergimizi destekleyiniz ve satınınız." tarzında bir duyuruya yer verilmişti.

NİĞDEmiz dergisinin 92. Sayısının ön kapağı içindeki Eğitim Yardımları, konusundaki çağrıda da "Eğitim yardımı ya da burs için Vakfımıza yapılan bağışlar giderek azaldığından; yeni yavrularımıza yardım

yapmak bir yana, önceki yıldan yardım alanların yardımlarını ödemekte de zorlanacağımızı; en acısı da hiç geri dönüşü olmadığı için eğitim yardımlarını tamamen sonlandırma ihtimalinin varlığını" dile getirmiş ve yeniden destek çağırısı yapmıştık.

Ne yazık ki bu çağrılarımıza da beklentilerimizin çok çok altında ve hemen hemen yok denecek kadar az yanıt alabildik.

Diğer yandan, 11 Haziran 2014 tarihli Niğde'mizin Mahalli yayın organı Hamle gazetesindeki bir haber üzerine, Niğde ilindeki Kurumlar Vergisi Rekortmenleri listesinde ilk 20 sırada yer alan firma temsilcilerine yazılan bir yazıda "Görevinin bilincinde ve sorumluluk duygusuyla yüklü asil davranışınız nedeniyle sizleri içtenlikle kutluyor; gelecekte de bol ve bereketli kazançlar temennisiyle başarılarınızın devamını diliyoruz." denildikten sonra, NİĞDEmiz dergisinde firmalarını tanıtmaya isteğimizi ve Eğitim Yardımlarımıza destek amacıyla bağış karşılığında reklamlarına yer verebileceğimizi bildirmiştik. Ancak, üzülerek belirtmek isterim ki 20 firmanın hiçbirinden, tekrar ediyorum hiçbirinden, olumlu ya da olumsuz yanıt alamadık.

Ayrıca, ekinde NİĞDEmiz dergisinden de 1'er örnek gönderdiğimiz 3 Kamu bankasıyla (Ziraat, Vakıflar, Halk) ve bir özel bankaya (Garanti) yazılan bir yazıda da "NİĞDEmiz dergisinin her sayısının Vakfımıza 5000 TL civarında bir masraf yüklediği; verilecek reklamlarla dergimizin desteklenmesi durumunda, sağlanacak tasarrufla birkaç üniversite öğrencisine eğitim yardımı yapılabileceği" dile getirilmişse de, bu yazımıza da ne yazık ki olumlu ya da olumsuz hiçbir yanıt alınmamıştır.

Son olarak, daha önceki yıllarda Vakfımıza hatırı sayılı miktarda bağışta bulunan ya da öğrencilere burs veren iş adamlarımız, üst düzey bürokratlarımız, akademisyenlerimiz vb... kişilerden 16'sına yazılan bir yazıyla da "Vakfımıza önceki yıllarda olduğu gibi ilgi ve yardımlarını beklediğimizi" duyurmamıza rağmen bunlardan da sadece 6'sından -önceki yıllara oranla daha düşük miktarda olmak koşuluyla- olumlu yanıt alabildik.

Dahası, Vakıf Yönetimi olarak Niğde'ye yaptığımız hemen her gezide, ziyaret ettiğimiz kimi iş adamları, daha kapıdan girmeden ve selam dahi vermeden "Buradan para istemeyiniz, Ankara'dan toplayınız." diye bizleri refüze ederken ya da "Bağış karşılığı"

reklamlarına yer vermek istediğimiz inşaat müteahhitleri "Bizim reklama ihtiyacımız yok." diye olumsuz yanıt verirken, Niğde'den aynı çevrelerce, önceki dönem Vakıf Başkanlarımızın ya da yöneticilerimizin ismiyle, EĞİTİM YARDIMI veya BURS için Vakfımıza öğrenciler gönderilebilmektedir.

En acısı da 40-50 yıldır Ankara'da ikamet ettikleri halde, 22 yıllık mazisi olan Vakfımızın varlığından haberi dahi olmayan, kapısını hiç çalmayan kimi hemşerilerimiz de çocuğu veya bir yakını için eğitim yardımı ya da burs söz konusu olduğunda her nasılsa bize kolayca ulaşabilmekte ve kapımızı da çalabilmektedir.

Bizleri üzen bir başka konu ise şudur: NİĞDEmiz dergisinin her sayısı, içeriğindeki konuların güncelliğine ve önemine göre 1200-1400 arasında değişen sayılarda bastırılmakta ve bunun 300 kadarı kamu kurumlarına ve sivil toplum kuruluşlarına, 700 kadarı da abone olan özel kişilere -Aslında bedelsiz olmasına rağmen -Yıllık 40 TL bağış karşılığında gönderilmektedir. Ama, ne acıdır ki bu 700 kişiden, ancak 100 kadarı Vakfımıza söz konusu bağışı yapmaktadır. Kalan 600 kişinin de bu sorumluluğu yerine getirmesi durumunda 24. 000 lira civarında bir kaynak sağlanacaktır ki bu da bize en azından 48 öğrenciye EĞİTİM YARDIMI yapma fırsatı verecektir.

Kuşkusuz, aynı sızlanmaları, aynı sıkıntıları hemen her sayıda dile getirmek ve TEMCİT PİLAVI gibi tekrar tekrar önünüze koymak, gerçekten bizleri de oldukça üzmektedir. Ama, duygusallığımız tamamen bizlerden yardım talebinde bulunan öğrencilerimize, yardımcı olamayışımızdan, el uzatamayışımızdan kaynaklanmaktadır. Ancak, okuduğunuz bu yazı konuya ilişkin son yazı olacaktır ve TEMCİT PİLAVI'nı bir daha asla önünüze getirmeyeceğiz.

Bununla birlikte, bürokraside özellikle 1970'lerden itibaren sıkça gündeme getirilen "YETKİLİLER, İLGİSİZ ve BİLGİSİZ; İLGİLİLER ve BİLGİLİLER İSE YETKİSİZ." sözüne nazire yaparak ve "EKONOMİK GÜCÜ OLANLARIN %99'U DUYARSIZ YA DA YETERİNCE DUYARLI DEĞİL; DUYARLI OLANLARIN İSE %99'UNUN EKONOMİK GÜCÜ YOK." diye sözlerimi tamamlıyor ve son olarak: 2015'in ekonomik gücü olan hemşerilerimize daha fazla duyarlılık; duyarlı olanlara da ekonomik yönden güç vermesi temennisiyle, yeni yıllarını yürekten kutluyor; sevgi ve saygılar sunuyorum.

KISSADAN-HİSSELER ÜZÜNTÜ VE ÜZÜLMEK ÜSTÜNE

Yazan:
Hüseyin ÇELİK
16. Dönem Niğde Milletvekili
İnşaat Yüksek Mühendisi

Üzülme! SIK sık hissettiğimiz bir olgu, niçin ve neden üzüldüğümüzü çoğu defa anlamayız. Hepimiz, vara yoğa, küçük veya büyük bazı şeylere üzülmüyoruz. Bazılarımız bunu sorun yapar, büyütür de büyütür. Anadolu'da bir deyim vardır "Habbeyi kubbe yapmak. "derler (habbe=tahıl tanesi). Üzülmeyiz desek de üzülmüyoruz, bu bizim doğamızda olan, vazgeçemeyeceğimiz, bırakıp gidemeyeceğimiz, söküp atamayacağımız bir olgumuzdur. Üzüntümüzü, yani bizi yıpratıp sarsan şeyin üstünden bir süre geçer; unutturuz ve aklımıza geldiğinde de "Aman canım, bende biraz fazla büyümüşüm, pek ala gelip geçen bir şeymiş işte" demekteyiz.

Ama sevgili okurlar, o üzüntü, üzüntüyü yaratan olgu karşımıza gelip dikildi mi, onu yenmek yerine çoğu kez kabulleniriz. Buraya dikkatinizi çekmek istiyorum; dedim ki, onu yenmek yerine kabulleniriz ve üzülmüyoruz, üzülmeye başlarız. Üzülmeyi yenmenin yolları yok mudur? Pek tabii vardır. Açıkça söyleyeyim; öncelikle bu hiç aklımıza gelmez biz bunu hiç düşünmeyiz ve hemen üzülmeye başlarız. Sanki üzülmek o olayın üstesinden gelecek, bizi ondan çekip kurtaracakmış gibi.

Hayat tıpkı bir kum saati gibidir. O kum saatinin üst kısmında birikmiş binlerce kum tanecığı vardır. Bunlar, orta yerden hiç takılmadan aşağıya geçer. Yapabileceğimiz şey de bu kum saatinin düzenliliğine uymaktır. Gün başladığında, önümüzde sürü ile iş vardır. Bunları sıraya koymaz, tek tek ele alıp yapmak yerine hepsini birden yapmaya kalkarsak, kum saatindeki gibi tıkanıp kalırız. Ve hem bedensel, hem zihinsel yapımızı altüst ederiz. İşte budur üzüntü: Yani, olaylar karşısında tıkanıp kalmak, hem bedensel hem zihinsel yapımızın altüst olmasıdır.

Bugünkü yaşama tarzımız üzerine en ilginç ve en ürkütücü açıklamaların başında geleni, insanların büyük çoğunluğunun sinirsel ve ruhsal bunalımlara kendilerini kaptırmalarıdır. Bir biri üstüne yığılan DÜN'lerin, korku dolu YARIN'ların ezici yükünü üzerimizde duyuyoruz. Hem de her an her dakika.

Geçmiş, yani dün sınırsızdır. Gelecek de öyle değil mi? Biz bu iki sınırsızlığın ortasındayız. İyisini biz yaşadığımız anda mutlu olmaya bakalım. Yaptığımız uyguladığımız, içinde bulunduğumuz, sürdürdüğümüz işimiz ağır olabilir. Ama bizim işimizdir, bizim yaptığımız, yapmakta olduğumuz iştir ve hayatı sürdürdüğümüz o gün bitene kadar hayatın gerçek anlamı, inanın budur.

Mutluluğa giden tek bir yol vardır. O da arzularımızın, gücümüzün üstünde olan şeyler için üzülmeyi bırakmaktır.

Bu anahtar cümleyi açıklamaya girişmeden önce size Aşık Veysel örneğini hatırlatmak isterim. Yedi yaşında önce bir, sonrada diğer gözünü kaybeden bu ünlü halk ozanımız şiirlerinde ve yaşamı boyunca, en küçük bir yakınlıkta bulunmamıştır. Neden? Olanı olduğu gibi kabul ettiğinden ve değiştirmeye imkânı olmadığını görüp, onu boş yere değiştirmeye kalkmadığından ve bu yüzden üzülmendiğinden. Ben de beni görmemiş bir babanın çocuğuyum. Doğuşumun altıncı ayında yanlış bir ilaç kullanımıyla, iki gözünü de kaybeden babam beni hiç görmedi. Fakat bir tek gün onun kaderine kızdığına tanık olmadım demiyim. Bu sözleri; 1947-150 yıllarında Kayseri Lisesi'nde parasız yatılı olarak okurken Ozanımızdan duymuştum. Müdürümüz Ali Rifat ERGEÇ'e, Ozanımızı çok sever Kayseri'ye gelişlerinde onu lisemizde misafir ederdi. Bu arada toplantılar yapılır, Ozanımızın sazını ve samimi konuşmalarını dinlerdik.

Hiç kuşku yok, üzülmeyi kişiliğinizle de yakın ilgisi vardır. Alışkanlıklarımız, yasaklar, dokunulmazlar, kişiliğimizi geliştirmekten bizi uzak tutar. Giderek, üzüntüye kendimizi kaptırmamızdaki nedenleri oluşturur. Sınırlamalarla yaşamak... Zordur. Ama yine de sınırlamalar içinde yaşamıyor muyuz? Özgür ve kendiliğinden davranışlarımızın önünde gereksiz engel değil midir bunlar? Evet, engeldir ve üstelik, bunu çok iyi biliriz. Biliriz ve doğal olarak da yine yaparız.

Genelde günlük yaşamımızdaki tavır ve davranışlarımızı sınırlandıran ön yargılar, günümüz yaşama koşullarında, anlamı olsun olmasın, çocukluğumuzdan arta kalanlardır.

Sonuçta üzüntü ve üzülmeye konusunda şunları söylemek istiyorum: Üzülmek, üzüldüğümüz şeyi, olumsuz olumluya çevirecek midir? Hayır çevirmeyecektir. Dün, dündür, bugün de bugün. Hiçbir şey geri getirilemez, eskiyen yenilenemez, geçmiş, bugün olamaz. Üzüntü ile savaşmak gerekir. Onu savaşın yenmenin tek yolu vardır; olayı kabullenmek, üstesinden gelmek için de onu yenmek. Ayrıca, şu da bir gerçek değil midir? Bakın, düşünün, o üzüldüğünüz, sizi üzüntüye gark eden şeyleri, serinkanlıkla ele aldığınızda, bunların büyük çoğunluğunun ne denli küçük, yersiz, ne denli üzüntüye değmez olduğunu hemen göreceksiniz.

Derler ki; yaşam, bizim sandığımızdan da kısadır. Ama yaşamaya değerdir. Bu kısa ama yaşamaya değer hayatımızı küçük üzüntülerle bozmayın sakın. İyimserlik ve mutluluğunuzdan taviz vermemek, üzüntüyü hayatınızdan uzak tutacak çok önemli unsurlardır. Bunu unutmayın.

KEMERHİSAR - TYANA

Derleyen:
Dr. Nadi ÖZDAMAR

Kentlerin birçoğu "Dünya Mirası" listesinde kalıp kalmamak için UNESCO'nun himmetini beklerken, başta KEMERHİSAR olmak üzere Niğde, "Gözden irak kalma"nın talihsizliğini yaşıyor.

Pek çok şaheseri yanında, Anadolu'nun en eski uygarlığını barındıran Niğde ve Kemerhisar'da, yıllardır ne bir yatırım var, ne de yeni bir devlet projesi. Bir an önce "Kolları sıvamak" yerine, durmadan "Konusmak" tercih ediliyor. Kalkınma projeleri, turizm projeleri geliştirmek yerine, maziyle övünmekten başka bir şey yapılmıyor.

Tarihten gelen geleneksel yerleşme dokusuyla, uyumsuz yeni yapılaşmalar yaratılırken, imar düzeni tamamen bozulmuş. Tyanalı Apollon'a ihanet edilmiş.

Anadolu uygarlığının mirası, Kapadokya'nın Başkenti Kemerhisar'da devletin görevi olan çağdaş yatırımlar bugüne kadar savsaklanmış.

Vaktiyle Tyanalı Apollon ile dünyaya ışık saçarken şimdi köy görünümüne bürünmüş. Muhteşem eserlerimiz sahipsiz, bakımsız bırakılmış. Dünya mirası eserler barındırmasına rağmen iktidarların en ilgisiz kaldığı yer olmuş.

Tarihe saygıyla birlikte çağdaş uygarlığa olan bağlılığı, Kemerhisar Derneği ve Vakfı'nın sosyal faaliyetleri kanıtlıyor.

Dernek, Vakıf ve bugünkü Belediye Başkanlığı'nın sayısız etkinlikleriyle, geleneksel değerleri yozlaştırmadan geleceğe aktarmanın örnek duyarlılığı sergileniyor. Bu yıl yapılan Tyan Festivali bunun en güzel örneğini veriyor.

Geçmişteki insan sevgisi, hoşgörü ve düşünce zenginliğinden gelen, görmüş geçirmiş kimliğini çeşitli şekilde yansıtırken, günümüzdeki yabancılaşmaya karşı da, bir anlamda kültürel sürekliliği bu festivaller devam ettiriyor.

Böylesine derinlikli bir yöre zenginliğimiz olmasına rağmen, devlet neden ortalarda görünmüyor. Kamusal sahiplenmeden niçin sürekli yoksun bırakılıyor? Ulusal değerlerle bütünleşmiş erdemlerinin karşılığını hangi gerekçelerle yıllardır alamıyor? Sakın bunun nedeni Kemerhisarlılar aydın ve ilerici kimlikleri olmasın?

Medeniyetler ve kültürler, tarih boyunca hep siyallaştıkları zaman çatışıyorlar; siyasete araç edildikleri zamanlarda ise gül gibi geçinip gidiyorlar. Kalkınmadaki "Yöresel Adaletsizlik" giderilmeden, tüm kültürler ayakta kalabilir ya da içtenlikle kuçaklaşabilir mi?

Değerli hemşerilerimiz unutmayalım; katkı koymadığımız hiçbir şeyi sahiplenemeyiz.

Saygılarımla.

ABDULKADİR KÖYLÜ AT SIRTINDA KÜTÜPHANECİ

Yazan:
Ömer Fethi GÜRER

Niğde yakın tarihinin önemli tanıklarından Abdulkadir KÖYLÜ 18 Temmuz 2014 günü vefat etti. Öğretmen ve gezici kütüphaneciliğin kurucularındandı. At sırtında, kütüphaneyi köylere taşıyarak, köyden kente eğitim için emek vermiş bir değerdi. Abdulkadir Köylü Niğde'de geçen çocukluğunun ardından Kayseri, Adana, Erzurum'da okuyarak öğretmen olmuştu ve 1948 yılında Ağrı'da öğretmenliğe başlamıştı. Farklı illerden sonra 1954 yılında Niğde İl Kütüphanesine atandı. 1975 yılında Ankara'ya tayin oluncaya kadar Niğde'de yalnız kütüphane için değil, Niğde'nin her alanda gelişmesi adına çok emek verendendi. Niğde yıllıklarında, Niğde tarihi araştırmalarında, turizm ile ilgili çalışmalarda onun adı vardı. Ankara'daki Başkent-Niğde Vakfı kurucusu, yöneticisi, Niğdemiz Dergisi yazarı, Niğde aşığı bir hemşehrimizdi. 1927 yılında doğmuştu. Babası Kadir Bey Annesi Miyase Hanımdı. Babası ve annesi ile ilgili anılarını şöyle anlatmıştı. "Babam 1926'da Kurtuluş Savaşı'ndan döndükten iki sene sonra vefat etmiş. Ve üzerinde üç-dört tane mermi varmış, çıkartılamayan. Suvariymiş. Sekiz senesi savaşlarla geçmiş. İnönü Muharebesi'nden çıkmış, Sakarya Meydan Muharebesi'ne, oradan gelmiş Şeyh Sait İsyani'na kadar hep savaşmış. İki senelik memuriyetten sonra vefat etmiş. Şimdiki defterdarlık karşılığı galiba, maliye, muhasebe baş mümeyyiziymiş. Yalnız, Allah devlete zeval vermesin, devlet çok iyi maaş verdi bize. Yani annem de ben de, maddi sıkıntı çekmedik. Annem evlenmedi. Yani 'Ben oğlumu babalığa hizmet ettirmeyecem' dedi. Tabii, babama karşı olan bir bağlılığı, büyük bir fedakarlık, 16 yaşında evlen,

18 yaşında dul kal, ondan sonra tek çocuğun için bütün ömrünü vakfet. Allah rahmet eylesin, 1998'de vefat etti annem... Ben iki buçuk-üç yaşına kadar annemi emdiğimi hatırlıyorum. Ve bugünkü bu zindeliğimi de yaşıma göre efendim, ona veriyorum... Annemin peçe giydiğini hatırlamıyorum. Yoktu Niğde'de peçe falan. Annem manto giyer, başörtüsünü bağlar, anlaşıldı mı, evde entarisi, yazması var, efendim, işte beş vakit abdestinde, namazında, hicaza da götürdüm. Otoriterdi, tam Osmanlı kadınıydı. Efendim, bağ bahçe çoktu, evde bir erkek, bir bayan hizmetçi vardı. Onlarla, işte ameleyle, ustayla koşturur, işleri yaptırır, çattırırdı. Çok sevecen bir kadındı. Herkese iyilik yapmaktan, yemek yedirmekten zevk alan bir huyu vardı... 45 yıl beraber yaşadık, tek çocuk olduğum için. Bazen biz eşimle sofrada yan yana oturmadık. Çocuklarımla hiçbirini kucağıma alamadım. Torunlarımı aldığım zaman, rahmetlik, 'İnin' derdi, 'Oğlanımın omzuna çıkıyorsunuz, halini, vaktini yok ettiniz' falan, yani torunlarımı bile severken beni kısıkanırdı onlardan da. Tabii ben haklı görüyordum. Çünkü hayattaki tek varlığı bendim." Abdulkadir KÖYLÜ'nün tarihe tanıklık eden anıları Milliyet Gazetesinde de yer aldı. Yaşamından kısa bölümler şöyle idi. "İlk olarak 1948'de Ağrı'ya tayin oldum, Ağrı bir fecaat. Yatacak, yemek yiyecek yer yok. Postaneye gittim, para yatıracağım, Türkçe konuşacak memur bulamadım. Hep Kürtçe, Arapça konuşuluyor." "Öğretmenlikte öğretim metotlarını, genç ve çocuk psikolojisini bilmek esas. Öğretmenlik mesleğinde, iyi bir kariyer sahibi olmak lazım. İyi bir ahlaka, mazbut, düzenli giyime, kuşama,

yaşantıya hazır olmak gerek. Ben öğretmen olduktan sonra, bazen ders verirken kendi kendime bakıyorum, sanki öğretmenimin biri ders veriyor gibi. İster istemez birini aynen taklit ediyorum... Öğretmenken 163 lira alıyordum. Öğretmene büyük önem veriliyordu. Bir öğretmenin maaşıyla beş takım elbise dikilirdi. O zaman en meşhur Kız marka İngiliz kumaşları... Pahalı, millet birbirine gösterirdi, 'Bak yahu, Kız marka kumaş giyiyor adam' diye. Kumaşın kenarında kız resimleri var. Kız marka deniyordu bu yüzden."

Dedesi 1955 yılına kadar Niğde'de han işlerdir. Abdulkadir KÖYLÜ şöyle anlatır: "Dedemin bir hanı vardı. Ondan sonra yarısı dayıma, yarısı bana düştü. Ben şimdi orada üç tane dükkan yaptırдыm. ÇAMLİBEL'in Han Duvarları şiirini biliyorsunuz; Niğde'de geçiyor. Efendim, Niğde'ye 1932'de Devlet Demiryolları gelmiş. Ondan evvel kervanlarla, efendim, yaylı arabalarla taşıma, nakliyat yapılıyormuş. Bu bakımdan da Niğde'de

Saruhan, Kınacıların Hanı, Germiyanoğulları Hanı, Paşa Hanı, Andaval Hanı, Kayseri'ye doğru giden yol üzerinde bu hanlar var. Bunlardan Germiyanoğulları Hanı da dedemin hanı. Efendim, hanlar çok emin yerlerdi. Adam parasın, malını, her şeyini hancıya teslim eder, giderken teslim alır gider. Hepsı büyük, geniş salonda yattıkları için, akşam oldu mu herkes parasını şunu bunu verir, saymaz da keseyle toplanır, bağlarlar bir torbaya götürürler, ertesi sabah torba açılır, herkes gelir, kendi malını alır. Yani o devirde insanlar arasında büyük bir güven, söze itimat, işte bunların hepsi vardı." Ve Abdulkadir KÖYLÜ'de vefat ederek yaşamdan ayrıldı; ama, anıları ile, Niğde tarihine tanıklığı ile her zaman anılacaktır.

Niğdemiz için önemli çabaları ve çalışmaları ile, kütüphaneciliğin gelişimine büyük emek veren Abdulkadir KÖYLÜ Ağabeyimize bir kez daha Yüce Allah'tan sonsuz rahmetler, Ailesi, yakınları ve sevenlerine sabırlar ve başsağlığı diliyorum.

GENÇ KALEMLERDEN "DÜŞLERİMDE NİĞDE" KONULU ÖDÜLLÜ YAZILAR

HAYALİMDEKİ NİĞDE

Emine Betül AĞIRKAN
Cumhuriyet Anadolu Lisesi Öğrencisi
Yarışma İkincisi

Bir şehri anlatabilmek için içinde yaşamak yetmez. Her sokağını ezberlemek, kaldırımlarına ayak basmak yetmez. İnsanların nefes alışlarını, bir evin önünde oynayan çocukları, iş çıkışlarında insanların gidecekleri yere ulaşma çabasını görmek lazımdır. Niğde, elma kokusunun şifalı soluğunu tarihin asaleti ile harmanlayıp, sonsuz bir bereketin tarifsiz huzurunu yansıtan bir başka şehirdir. İlk bakışta sıradan bir şehir imajını veren görünümü içinde derin çığlıklar barındıran tarihi ve dipsiz bir kuyunun, medeniyette göz kırpan ışığı gibidir.

Niğde Kalesi'nde asırlık buralarında iğde ağaçlarının insanı bayıltan kokusunu içime çekerken sonsuz bozkırda hayalimdeki Niğde'yi görüyorum.

Ağaçlarıyla nefes alabilen, sahip olduğu doğal güzelliği koruyabilen tarihin izlerini hissettiren bir Niğde düşünüyorum. Akan sularını berrak tutabilen ve dahası tertemiz sularında başka hiçbir katkı maddesi olmayan bir Niğde. Tüm doğal nimetlerini katkısız ve saf halde tutabilen bir şehir. Tutabilsin ki içerisinde yaşayan canlıları da yaşatabilsin. Yoksa kendi yaşamayan bir kentin başka birini yaşatması nasıl beklenebilir?

Bir kere maddiyatla nefes alamayacağını öğrenmeli Niğdeli. Doğadaki her bir ağacın tuttuğu toprağın, sakladığı oksijenin verdiği meyvenin önemini bilmeli. Bu gerçekliğin üzerine kurmalı tüm sistemini. Dallarında kuşların cıvıladığı yemyeşil ağaçların diyarı olmalı. Niğde'nin içinde üç beş yeşil ağaç değil, yeşillikler ve ormanlar içinde Niğde olmalı.

Dostça karşılanmalı Niğdem'in her bir güzelliği ve değeri. Çözümü de bu yönde üretilmeli. Sahip olduğu tarih ve kültürel mirası göz ardı edilme-yip, kentin planlanmasını ve yapıların mimarisini şekillendiren doğal bir unsur olarak görülmelidir. Böylelikle Niğde'miz bir turizm cenneti olacak ve şehrimizi sadece ülkemiz değil, tüm dünya tanıyıp görmek isteyecektir.

Niğdeli için neslinin devamı, çocuğuna bıraktığı maddi miras değil sadece, bilakis doğal bir çevre, yaşanılabilir bir kent olmalı. Ulaşım ağını kurduğumuzda araçlar değil de önce insan düşünülmesi. Toplu taşımının kolaylığı, çevreye sağlanacak olan gazın azalması Niğde'yi daha yaşanılır kılacaktır.

Kişinin hak ve hürriyeti, yaşadığı kentin en önemli etkenidir. Farklı etkenleri, sportif aktiviteleri de barındırmalı Niğde, yaşamak ve yaşatmak için bireyi... Her yaşa, her yeteneğe ve dahası her gelir grubuna bir alternatif sunabilmeli. Yaşadıkları çevrenin aynı zamanda çalıştıkları ortamın sosyal olanakları olmalı ki kişi ruh ve beden sağlığını koruyabilsin. Medeniyetin beşiği olan Niğdemizde bir tiyatro ve tiyatro binasının olmayışı kültürel ve sosyal gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Niğdemize yakışan, büyük ve görkemli tiyatro ve sinema salonlarıdır.

İlimizin yüz akı olan Niğde Üniversitesi, yapacağı bilimsel çalışmalara adını sadece ülkemizde değil tüm dünyaya duyurmak, böylece ilimiz Türkiye'den değil tüm dünyadan öğrencilerin ve bilim adamlarının geldiği bir bilim ve üniversite şehri olmalıdır. Ve ben böyle bir Niğde'de yaşamak istiyorum ki söylediğim yerine ulaştığı, anlatmak istediğim bir bakış ile yerine vardığı insanlarla dolu olsun. Soğuğu içimizdeki sevda ateşini ılık tutsun ve dört mevsim bahar eylesin tüm güzelliklerini.

KİMDİR BU PAŞALAR (*) ve PAŞA CAMİİ, PAŞA HAMAMI, PAŞA HANI, PAŞA ÇEŞMESİ İSİMLERİ NEREDEN GELMEKTEDİR?

Derleyen:
Üstün ESEN

Orta Asya'da oturan Türklerin, arazinin çorak ve şehirlerin uğrak olmaması sebebiyle esaslı bir medeniyet tesis edemeyeceklerini anlayarak Milattan çok evvel başlattığı garba doğru hicret, 1000 tarihi miladisinden sonra akın haline dönmüştü. 1300 yıllarına doğru bu akın kısmen durmuş ise de, yine küçük kabilelerin çıkması eksik değildi. Bilhassa, Anadolu'da kuvvetli Selçuklu ve Osmanlı hükümetlerinin tesisi haberi, hicret arzusunun kuvvetlendirmiştir ki, bu meyanda 16. asır sonlarına doğru Anadolu'ya göç eyleyen ve hoca olduğu anlaşılan MEHMET efendi, Bor kazasının BAYAT köyünde yerleşmişlerdir. Bayat düz bir araziye sahiptir. Süresi bilinmeyen bir zaman orada oturan ve kiraladığı çiftlikte ziraatla meşgul olan ve Bayat köyüne medrese açan MEHMET efendi, o zamanlar bozulmuş olan Anadolu idaresinin neticesi olarak gasp ve yağmayla meşgul olan Deliler namı altındaki eşkiyanın musallat olmasından çekinerek o tarihteki Bor kazasında bulunan subaşının telkinleriyle, medrese talebelerini mezun ettikten sonra çiftliğini bırakarak Niğde sancağına yerleşmeye karar vermiştir.

MEHMET efendinin gerek Bayat'ta kaldığı süre ve gerekse Niğde'ye geldiği tarih kesin belli değildir. Kendisinin Buhara'dan geldiği rivayet edilmektedir. Bayat köyünden Niğde'ye göç sırasında, bir oğlunun da Bor ilçesine yerleştiği yine rivayetler arasındadır. MEHMET efendi, Niğde'de vefat etmiş ve o zaman civarı mezarlık olduğu anlaşılan 810 ve 812 nolu mezar taşında kitabesi bulunan Paşa Camii yanına defnedilmiştir. Oğlu Murat Paşa tarafından bu caminin yeniden inşasında MEHMET efendiye ait kabir cami dahiline alınmıştır.

(*) Murtaza Bey oğlu Kazım SOYLU Hatıratından alınmıştır (26 Ağustos 1942).

Ceddimiz Murat Paşa, Mehmet efendinin mahdumudur. Ali Paşa da Murat Paşanın oğludur. Ali Paşa, pederinin bıraktığı eserleri ikmal etmiştir. Adı geçen kişi ilim ve kemal ile maruf şecaat ve yiğitlikle meşhur olup; hatta İran'ın fethindeki hizmetleri gereği iftihar olunduğu gibi, oradan getirip Niğde'de bina eylediği camii şerife serilen halı da o tarihin bir yadigarıdır. Adı geçen neslinde Ali Paşa, Abdurrahim Paşa, Gaffur, Ahmet, Abdurrahman, Dilaver, Osman Paşalar gibi bir takım maruf zevat, zuhur ve devlet hizmetinde büyük mevkiler işgal etmişlerdir. Niğde'de üç kubbe üzerinde bir cami, iki kubbe üzerinde bir hamam ve iki han vesaire inşa ettirmişlerdir. Cami, hamam ve çeşmenin bulunduğu mahalle, Paşakapısı ve Sarayı denilmektedir. Nefsi Niğde'de su olmadığından ahali kuyu suyu içmekte bu yüzden birçok hastalıklara duçar olmaları sebebiyle Niğde'ye 2,5 saat mesafeden ve künk döşemeyle su getirip 28 çeşmeye taksim ederek, bağ ve bahçelerin sularını dahi dört saatlik bir dağda hendekler açtırmak suretiyle, getirmiş ve Niğde'nin su ihtiyacını bu suretle telafi etmiştir.

Murat Paşa ve mahdumu Ali Paşa yaptırdıkları camide gömülüdür.

Ailenin tercümei halleriyle memuriyet ve hizmetlerine dair ferman vesaire evrakı resmiye bir aralık mahfuz bulunduğu mahalde yangın sebebiyle bilimum vesaik yanmıştır. Bu itibarla vakalar hakkıyla bilinmemiştir. Şu kadar ki, o asırda vefat eden bu gibi yüksek mevki kazanmış olanların eşyası devletçe zapt ve müsadere olduğu halde adı geçenin ve evlatlarının gayri meşru ahvalden çekindikleri cihetle o zamanki padişahlar tarafından diğer ümeraya emsal olmak üzere bütün enval ve emlaki adı geçenlerin evlatlarına terk olunmuştur.

MURAT PAŞA

Mehmet efendinin oğludur. Bu zat 1071 hicri, miladi 1758 tarihinde vefat ederek, inşa ettirdiği Paşa Camii avlusuna defnolunmuştur. Adı geçen ilk sancak beyiydi. O zamana kadar sancak beyi ünvanına tesadüf edilememiştir. Murat Paşa, Niğde'de Paşa camini yaptırmıştır. Caminin garp kısmındaki kubbenin oğlu Ali Paşa tarafından ilaveten yaptırılmış olduğu rivayet edilmektedir.

Murat Paşa'nın padişah 4. Murat ile Revan ve Bağdat seferlerine iştirak ettiği camiye oradan getirdiği Acem halılarından anlaşılıyor. Murat Paşa'ya bu seferlerde gösterdiği şecaat ve kahramanlığın mükafatı olarak Niğde'de Sancakbeyliği verildiği tahmin edilmektedir. Mezarındaki kitabeye göre Murat Paşa sahibi liva yani sancakbeyidir. Bu sancakbeyliği de kendinden sonra da usulü veçhile evladına intikal etmiştir.

MEZAR TAŞINDAKİ YAZI

Ey ziyaret eden ihvanı vefa
Yad edin mevtimi gitmen nasıma
Bir zaman sahibi liva Paşa idim
Lütfu hak bende olurdu sanma.

Mail idim huya oldukça nefes
Huy vahdetten erdi faime
Akıbet kıldım göz bu faniden
Erişince erciden sayda seda
Okuyup tarihi levk merheden
Deyin murada ruhi için fatiha

Tarih: 1072

ALİ PAŞA

Murat Paşa'nın 1072 tarihinde vefatı ile sahibi livalık oğlu Ali Paşa'ya intikal etmiştir. Murat Paşa'nın diğer oğlu Osman Bey'in, Ali Paşa'dan küçük olduğu sanılıyor. Bu sebeple Vakıf işlerine bakma görevi ve sancak beyliği Ali Paşaya verilmiştir. Paşa Camiini ilaveten yaşatmak için kubbe ilave ettirmiş, Paşa hamamını da yeniden yaptırarak camiye vakfetmiştir. Camii şerifin diğer vakıfları da Ali Paşa tarafından vakfedilmiştir. Ali Paşa hicri 1110, miladi 1798 tarihinde vefat et-

miştir. Ali Paşa'nın biraderi Osman Bey'in de aynı tarihte vefat ettiği anlaşılmaktadır.

ALİ PAŞANIN MEZARINDAKİ YAZI

Ey ziyaret eyleyip muvakkat pâki gören
Didei ibretle baksın, nicedir devri fena
Mihri mîran cihanı sahibi livayı dehri iken
Eyledi Merhum Ali Paşa bu dem azmi baka
El açıp ister dua güya ki sengi muvakkati
Bezli ilkamiyle olmuşken cihanda destekşah
Rahmet edip riyada eyleye cennet mekin
Mazharı lütf inayet eyleyüp bari hüda
Hatif aynı didi tarihle züvarüna
Ruhu pâkine okuyup fatiha dedi dua.

Tarih: 1110

ABDULGAFFUR PAŞA

Ali Paşa'dan sonra oğlu Abdulgaffur Paşa sancak beyi olmuştur. Ali Paşa'nın diğer bir oğlu da Mehmet Beydir. Hicri 1112, miladi 1710 da Paşa çeşmesini yaptırmıştır. Bu tarihe kadar Niğde kasaba halkı Efendibey mahallesinde vaki, fesleğen adıyla maruf çeşmenin suyunu içerlermiş. Bu su yeraltına döşenen künklerle kaleye akıtılırmış. Gayet lezzetsiz ve sıhate zararlı olan bu sudan Niğde halkını kurtarmak için Gafur Paşa Niğde'nin kuzey batısından iki saat kadar mesafede bulunan menbadan çeşme sularını getirerek şehre taksim etmiş, bu suretle Niğde'yi çeşmesizlikten kurtarmıştır. Hicri 1148 miladi 1735 tarihindeki Rus seferine iştirak etmiş, Kırım'daki Akmesjid de vefat etmiştir. Ailenin bütün resmi ve hususi evrakı da yanında kalmıştır.

ÇEŞMENİN ÜZERİNDEKİ YAZI

Hazreti Paşayı zi sıhhat zati peke
Verdi ilmi adliler uyu zeminde
İsmidir Abdulgaur ibni ali
Umarım gufranına mazhar kılarım
Haza abuhayat cudanı kevseri
Muşedenler etmesin şerbi devaya inrizar
Maksadım mahza duagu olduğun ilamıdır.
Yoksa hattimmi bir tarihe etmek içtizar
Böyle bir sahibi şecaat gelmedi asrında hiç
Şehrinin halkı anın namıyla eyler iftihar
Müddeti ömrü rücu hayra sarfetmek diler
Eyledi bu çeşme ranaya ol ihtiyar
Böyle bir alim bina alemi dedilgüşa
Bundan aynı cennet denilürse veçhivar
Lavsın ve manen görüp hatidedi tarihi
122 de oldu bina bu çeşme.

ÖMER PAŞA

Gaffur Paşa'dan sonra Ömer Paşa sancak beyi olmuştur. Paşa hanlarının Ömer Paşa tarafından hayrat olarak yaptırıldığı rivayet olunur. Ömer Paşa'nın hicri 1184, miladi 1768 de Rus seferine iştirak ettiği ve vefat ettiği söylenmektedir.

ABDURRAHİM PAŞA

Ömer Paşa'dan sonra sancakbeyliği ve Vakıf işleri tabaitıyla Abdurrahim Paşa'ya intikal etmiş; 1189'da vefat etmiştir. Paşa camiinde gömüldür. Çocuksuz olduğu söylenir. Abdurrahim Paşadan sonra cami şerifin tevliyatı Ali Paşa'nın oğlu Gaffur Paşanın biraderi ve Mehmet beyin torunu İsmail beyin oğlu İbrahim beye, İbrahim beyden oğlu Emin beye, Emin beyden sonra oğlu Feyzullah ve Mehmet beylere ve sonra oğlu Sadık beye ve Sadık beyden sonra biraderi Gafur beye, sonra Mehmet efendinin mahdumu Emin beye ve Emin beyden sonra Sadık beyin oğlu Muhittin beye intikal etmiştir. Cumhuriyetin ilanından sonra hükümetin vaaz ettiği kanun mucibince bilimüm tevliyetler evkaf tarafından idaresi kararlaştırılmış ve bu suretle Muhittin efendiden sonra evlada intikal etmemiştir. Ve halen cami ve diğer hayratı şerifenin varidat ve masrafı ve idaresi evkaf tarafından idare edilmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Türklerin soyadı almasına dair çıkardığı kanun mucibince Ali Paşa'nın oğulları Soylu, Osman beyin oğulları Soyer soyadını almış ailemiz bu suretle Soylu ve Soyer olarak iki soyadına ayrılmıştır. Yukarıda bahsedilen Mehmet Efendinin Bor'a yerleştiği tahmin edilen oğlunun soyundan gelenler ise soyadı kanunundan sonra Bayatlı soyadını almışlardır.

TİCARİ AHLAK ÜZERİNE YAŞANMIŞ GERÇEK BİR ÖYKÜ... ÜÇ METRE KUMAŞA ALTI METRE DİRİL ASTAR

Yazan:

Fahri HARMANŞAH

O yıl ekinler kınacık getirmişti. Nisandan itibaren bol yağış vardı. Hele Mayıs-Haziran ayları çok yağışlı geçmişti. Her yıl böyle olmazdı. Bu sene kırkikinci yağışları hiç ara vermiyordu. Sabahleyin pırl pırl bir güneş varken, öğleden sonra peydahlanan kara bulutlar sicim gibi yağmur indiriyordu. Burada bir söz vardı, yaşlılardan duydukları: "Nisanda yağsa dinmese, Mayıs'ta sıçan siğmese, otlarımız saz olur, koyunlarımız yoz olur." Hakikaten yağışlarla otlar saz olmuş, koyunlar semirmiş yoz olmuştu. Ancak, bu yoğun yağışlar boylanmış ekinlerin yapraklarında, başaklarında kınacık getirmişti. Ekinlerin kınacık getirmesi, çiftçinin korkulu rüyası idi.

Gece çiçekleri mis gibi kokuyordu. Gündüzleri çiçeklerini kapatır, akşama doğru çiçekler açılır, geceleri yaydıkları mis gibi kokularla adeta insanı mest ederdi. Hele ekinlerin içindeki yağışlarla gelişen gece çiçekleri çocukları ekinlere çekerdi. Çocuklar için akşam eve dönerken bir demet gece çiçeği götürmek ne kadar keyifliydi. Gece çiçeği aramak için kınacık getirmiş ekinlere dalan çocukların elbiseleri sapsarı olurdu. Kınacık getiren ekinlerin sapları fazla, daneleri çok cencik olurdu. Tınaz atılırken bu zayıf daneler samana geçerdi. Bu danelerin pek samandan farkı yoktu. Tırpanla ekin biçenler kötü haberi vermişlerdi. Bu sene daneler çok cılız olacak. Kınacık getiren ekinler tırpancıyı yormazdı. Daneler dolgun, verim fazla ise tırpancı yorulur, adeta bilekleri dururdu. Tırpancılar bu yılda hiç iyi haber vermediler. Dilden dile geçen bir laf vardı. "Çiftçinin karını yarmışlar, kırk sene gelecek yıl çıkmış." Bu yılda ümitler gelecek yıla kalmıştı. Yağmur çok yağar ekinler kınacık getirir, daneler cılız olur, verim düşer. Yağmur yağmaz, kuraklıktan kavrunan ekinlerin verimi düşerdi. Ümitler hep gelecek yıla ertelenirdi. Bu yılda böyle oldu. Satacak buğdaydan vazgeçtiler, keşke tohumla ekmek yapacakları buğdayı kaldırılselerdi. Oğul babasına, "Baba bu sene tınazların ikisini aşağı yele, birini de poyraza yığalım" dedi. "Oğlum poyraz deli eser, poyraza yığarsak malmadaki danenin çoğu samana geçer, harmandan fazla bir şey çıkmaz" dedi. "Tınazların hepsini aşağı yele yığalım" dedi. Babanın tecrübesi fazlaydı, oğul babanın söylediklerine itiraz etmedi. Zaten itiraz etmesi saygısızlık olurdu, "Peki baba" dedi.

Kınacık getiren ekinler baba oğulu fena halde düşünceye sevk etti. Babası oğluna, "Oğlum bu sene ikimize elbise diktirmeyelim" dedi. Her yıl harman kaldırıldık-

tan sonra buğdaylar ofise verilir, alınan paralarla her yıl bir takım elbise yaptırılırdı. Harmanda hasılda, çalışan insana elbise mi dayanırdı? Yamalıkla bir yıl idare edilir, harman sonrası elbise yaptırılırdı. Bu yıl satacak buğdayları yoktu. Baba oğula ikisine birden elbise yaptırılması zordu. Oğul babaya döndü: "Baba ben 6 ay sonra askere gideceğim. O zamana kadar idare ederim, sana yaptırılacak elbiseyi" dedi. Baba duraksadı. Oğluna hak verdi. "Peki oğlum" dedi. "Sen 6 ay sonra Allah izin verirse asker olacaksın" dedi. Bir anda oğlunu askere göndermenin gururunu yaşayacağı günleri düşünerek duygulandı. Asker ocağı, peygamber ocağı dememişler miydi büyükler... Askere gidip gelmeden olgunlaşmış sayılmazdı erkekler. Askerlik insanı adam ederdi. Devletin urbasını giyecek, ekmeğini yiyecekti. Elbise, ayakkabı, yemek derdi olmayacaktı, 2 yıl. Askere sevk edileceği günleri hayal ederek baba oğul birbirinin yüzüne anlamlı bir şekilde baktılar.

Elbise parasını nasıl ödeyeceğini bilmiyordu. Allah kerim dedi. Gerekirse 1-2 davar satar öderim diye düşündü.

Salı günleri Bor'un pazarıydı. Çok uzak köylerden eşek sırtına yükledikleri mallarını satmaya gelen köylüler, sabahın erken saatlerinde pazarı doldururdu. Baba oğul eşeği alıp pazarın yolunu tuttular. Baba eşek sırtında oğul arkada şehre en yakın mesafeden gide gele açılmış toprak yoldan, İftiyan tepesinin dibinden şehrin yolunu tuttular. Baba oğula yolu yarılalıktan sonra "Oğlum yoruldu birazda sen bin eşeğe" dedi. "Baba ben yürürüm" dedi. Yeni yetişmiş delikanlı idi. Babasını eşekten indirip, onun eşeğe binmesi pek hoş karşılanmazdı. Yoldan gelip geçenlerin kendisini kınayacaklarını düşündü. Şehre gelip eşeklerini herkes gibi bir ağaca bağladılar, önüne biraz yiyecek attılar. Terzinin yolunu tuttular. Terziye vardılar. Bir kadife şalvar üzerine kumaştan bir ceket yaptırmak istediklerini söylediler. Terzi "olur, dikeriz" dedi. Kumaş satanlar ne kadardan şalvar, ne kadardan ceket çıkacağını bilirdi. Terzi sordu, "İçini siz mi alacaksınız ben mi?" dedi. "İçini biz alalım" dediler. Terzi içini kendisi alırsa, bol kullanmaz diye bir inanç vardı. Nedense bir itimatsızlık vardı. Ne kadar astar, ne kadar vatka pamuk, ne kadar tela alacaklarını terzi söyledi. En ucuz astar dirildi. Baba terziye, "Astarı diril olsun" dedi. Diril hem ucuz hem de dayanıklı idi. Çünkü gerektiğinde yama olarak kullanılacaktı. Biraz bol almak iyi olurdu. Terzinin isteklerini yerine getirdiler.

Elbise yaptırarak olmanın sevinci, birazda gururu içinde terziden ayrıldılar. Ufak tefek Pazar alışverişi yaptılar, bir şeyler alıp heybeye koydular. Fırına uğrayıp iki tane de somun almayı ihmal etmediler. Çocuklar babaları şehirden döndüğünde heybeden çıkacaklara bakarlardı. Onlar için en kıymetli hediye somundu. Herhalde sürekli yufka ekme yemekten bıkmış olacaklar ki, somun onlar için paha biçilmez bir lezzetti. Heybeden çıkan somundan büyük bir parça koparıp, dışarı fırlarlar, hatta lezzeti bozulmasın diye katık dahi kullanmadan kuru kuruya bir çırpıda yerlerdi.

Demir yoluna geldiler, uzaktan trenin sesi duyuldu. Mezarlığın rampasını çıkan lokomotif adeta zorlanarak çıkıyor, büyük bir gürültü ile geliyordu. İstasyona yaklaşan trenin düdüğü, lokomotifin haşırısına karışıyordu. Trenden ürken eşeğin sırtındaki adamı yere atması içten bile değildi. Bunu fark eden oğul ani bir hareketle eşeğin yularını sıkıca kavradı, eşeğin ürkererek babasını üzerinden atmasına müsaade etmedi. Geçen yük treni idi. Ne çokta vagon bağlamışlardı arkasına. Bir seferinde bağlı vagonları saymıştı, tam 40 vagon eklenmişti. Bir gün trene binerek askere gideceği günleri düşündü. Kendinden 4-5 yaş büyük ağabeylerinin yük vagonlarına binerek, vagon içinde mum yakıp Erzurum'a nasıl gittiklerini dinlemişti. Askerden gelenlerin birazda abartarak anlattıkları askerlik hatıraları hiç unutulmazdı. Acaba nasıl bir trene binecekti. Nereye sevk edilecekti. O gün gelince belli olacaktı.

Demiryolunu ve mezarlığı geçtiler. Şehrin çıkışında Eskicilerin Bağına geldiler. Tam oraya gelmişken oğul babasına döndü, "Ya baba 3 metre kumaşa 6 metre diril aldık, kumaşın iki katı astar olur mu, terzi bizi kandırdı" dedi. "Geriye dönelim, dırılın fazlasını geri isteyelim" Oğlunun sözleri karşısında bir anda şok geçiren baba, eşeğinden indi. Eskicilerin Bağının yüksek duvarlarının dibinden bir taş çekip üstüne oturdu. Cebinden tütün tabakasını çıkardı. Sigarasını sarmaya başladı. Eli sigara kağıdını yuvarlarken bir taraftan da düşünüyordu. Zaten hep üzülürken ve sevindiğinde tabakayı çıkarır, tütünü sarardı. Tütünü yuvarlarken düşünürdü. "Oğlum şimdi geriye dönsek, terziye varsak ne diyeceğiz? Olan oldu, elbiseyi kurtarıken konuşur, fazlasını isteriz" dedi. Eskicilerin Bağının duvarları yüksek, üstü gür çalılarla kaplı, içini asla göstermeyen bir bağdı. İçinde ne gibi sırlar saklar bilinmezdi. Yalnız bismillah kayası gibi duvarların ötesinde cinlerin saklandığı konusunda nesilden nesile aktarılan bir söylenti vardı. Akşam karanlığında eve dönerken bismillah kayasının önüne geldiğinde kaya tarafına başını çevirmeden, adeta kalbi yerinden sökülecekmiş gibi güp güp atarak, "bismillah bismillah" diyerek geçtiği günleri hatırladı. Babasına ürperdiğini söyleyemedi. Artık askere gidecek delikanlı olmuştu, korku yakışmazdı. Bu gizemli yerde daha fazla beklemeden köyün yolunu tuttular. İftiyan tepesinin dibindeki yoldan bozoyer bağlarına geldiler, bir süre sonra da evlerine ulaştılar.

Bir hafta sonra elbiseyi terziden almak için şehrin yolunu tuttular. Yürekları pır pır ediyordu. Acaba el-

bise hazır mıydı? Gün gelince elbise diktirenler artar, terzilerin işi çoğalır. Heyecanla terzi dükkanından içeri girdiler. Heyecanla terzinin yüzüne baktılar. Terzi bunlara "Elbise yetişmedi, inşallah haftaya" dedi. Birbirlerinin yüzlerine baktılar, söyleyecekleri pek bir şey yoktu. Baba "sağlık olsun" dedi. Terzilerin sözlerini pek tutmadıkları konusunda zaten endişeleri vardı. Terzinin elindeki işler fazlaydı. Endişeleri doğru çıktı. Zaten bir korku ile varmışlardı. Korktukları başlarına gelmişti. Bir hafta sonrayı sabırsızlıkla beklemek gerekirdi. İnşallah bir hafta sonra geriye atmaz diye düşündüler.

Aradan bir hafta geçtikten sonra gene Salı günü terziye gittiler. Gene baba oğul birlikte idiler. Gözleri terzi dükkanının duvarlarını taradı. Elbisenin hazır olup olmadığını sordular. Terzi hazır dedi. Elbiseyi indirerek katladı. Kumaşlardan ve astardan geriye kalan el büyüklüğünde parçaları toparlayıp sardı. Çünkü bu parçalar elbise kadar önemliydi. Büyük bir merakla gözleri terzinin saracağı artık parçalarda idi. Terzi birkaç tane el gibi parça ile kırpıntıları astardan artan diril parçalarını sardı. Gözleri ve gönülleri terzinin kendilerine fazla aldıracağı diril parçasındaydı. Ortada büyük bir diril parçası yoktu. Kendilerinin aldatıldıklarını ve aptal yerine konulduklarını çok iyi biliyorlardı. Artan diril olup olmadığını sordular. Terzi alaycı bir eda ile bu kadar dedi. Terzinin tavrı fena halde zorlarına gitti. Elbiseyi ve artan birkaç kırpıntı parçayı ellerine tutuşturdu. Terzi ile pek işleri kalmamıştı. Terzi parasını ödediler. Aptal yerine konulmak ve "Bunlar köylü pek bir şeyden anlamazlar." düşüncesi akıllarına geldikçe daha çok içeriyorlardı. Baba oğul birbirlerinin gözlerine baktılar. Sözleşmişcesine birden terzinin tezgahına saldı, masasının çekmecesini hızla çektiler. Fazla miktarda aldıkları büyük parça diril çekmecenin gözünde yatıyordu! Dirili kaptıkları gibi baba oğul kaçmaya başladılar. Terzi çarşı içinde arkalarından koşuyordu. Yakalaması mümkün değildi. Yakalansalar da bunlar baba oğul iki kişilerdi, terziye güçleri yetecek durumda idi. Enayi yerine konulmak çok ağırlarına gitmiş ve haklarını almışlardı. Eşeğe binip, baba eşek sırtında oğul arkada köyün yolunu tuttular.

Kelimeler:

Yoz: Sağmal koyun ve kuzular haricinde, kısır koyun, toklu, şişek, övec ve koçların müşterek adıdır.

Kınacık: Buğdayda sarı pas hastalığı.

Cencik dane: Zayıf, pastan zarar görmüş, ince kavruk buğday danesi.

Malama: Düvenle sürülmüş buğdayda dane ve samanın karışık hali.

Siçan siğmesi: Siçanın yuvasından çıkıp harekete geçmesi.

Aşağı yel: Batıdan esen karayel.

Diril -> Diril: Pamuktan dokunmuş ucuz kumaş.

MEVLANA... 800 YILDIR SÖNMEYEN IŞIK

Yazan:
Prof. Dr. Hazım GÖKÇEN

Batılıların Celaleddin-i Rumi, bizlerin de Arapça'da "Efendim" anlamına gelen Mevlana olarak tanımladığımız büyük şair, din adamı ve mutasavvıf Mevlana Celaleddin-i Rumi Amerika'da şiir kitabı en çok satan şair olmuş ve ünlü Alman şairi Goethe tarafından şiirleri Almancaya çevrilmiştir. Kimilerine göre şimdiki Afganistan sınırları içerisindeki Belh'de, kimilerine göre de şimdiki Tacikistan sınırları içerisindeki Vahş'ta 1207 yılında Dünyaya gelen Mevlana nasıl olupta sekiz yüz yıl sonra bir fıkıh alimliğinden Dünyaca tanınan evrensel bir şaire evrilmiştir? Bu evrilişte hiç kuşkusuz bir azeri Türkü olan Şems-i Tebrizî'nin çok büyük bir payı vardır. Mevlana ve Şems bir elmanın yarısı gibi biri birini tamamlayan iki figürdür. Şems ne kadar başına buyruk, kendi özgün görüşleri ile ilahi aşkı yorumlayan, bu nedenle de her hangi bir müşide mürit olmamış bir kişilik ise, Mevlana da Şems ile karşılaşınca kadar kendinden öncekilerin düşüncelerine sıkı sıkıya bağlı, zamanının büyük bölümünü onların kitaplarını okumak ve okuduklarını Medresede müritlerine, camide halka anlatmakla geçiren bir vaiz konumundaydı. Daha yedi yaşındayken babası Sultan'ül Ulema Bahaeddin Veled'in tüm ailesi ve müritleri ile birlikte Moğol istilasından kaçırdığı ve uzun maceralardan sonra Konya'ya getirdiği Mevlana, babasının ölümü üzerine dergahın başına geçmiş ve öncelikle hocası Seyyid Burhaneddin'in yönlendirmesi ile Bağdat, Şam ve Kayseri'de manevi eğitimini tamamladıktan sonra daha donanımlı olarak Konya'da vaazlarına ve müritlerini irşada başlamıştır. Tüm donanımına ve etrafındaki dostlarının çokluğuna karşın öğrencisi Mevlana'daki iç yalnızlığını fark eden hocası Seyyid Burhaneddin Bağdat'ta bir zaviyesi bulunan dostu Baba Zaman'a mektup yazarak müridi dervişlerden birini göndermesini istemiş ve böylece zaviyede misafir olarak bulunan Şems'in Konya'ya gelmesi gerçekleşmiştir.

Konya'ya gelip bir hana yerleşen Şems 1244 yılı Kasım ayının 30. günü Camide vaazını verip katırının sırtında evine dönmekte olan Mevlana ile Şekerciler Hanı önünde karşılaşır. Mevlana başı önünde zikir halinde önünden geçerken birden katırını yularını tutarak durduran Şems'in "Sen Veled oğlu Muhammet Celaleddin değil misin?" sorusuyla irkilir. Mevlana, Şems'i görür görmez ruh ikizini, yıllardır aradığı yarısını bulduğunu anlamış ve

katırından inerek Şems'i kucaklayıp evine götürmüştür. İşte yazarların Kuran'ın Buhara Suresinde iki denizin kaynaşması anlamına gelen Marecül Bahreyn olarak tanımladıkları bu buluşma Mevlana için büyük bir dönüm noktası olmuş ve Mevlana'nın bir fıkıh alimi iken ilahi aşkı arayan bir divane haline evrilmesi böylece gerçekleşmiştir. Şems ile kırk gün bir odaya kapanıp hiç dışarı çıkmayan Mevlana bu süre sonunda artık vaazlarını ve Medresedeki derslerini bir yana bırakmış kendini tümüyle Allah'a ve Şems'e duyduğu ilahi aşkı terennüm eden şiirlere, deyişlere vermiştir. Etrafından gelen tüm eleştirilere ve kıskançlıklara rağmen Şems ile olan gönüldaşlık ilişkisini hiç bozmadan sürdürmüş, yıllardır artık hatmettiği kitapları bir yana bırakarak kendi özgün görüşlerini içeren rubailer yazmaya başlamıştır. Daha sonraları Şems'in de önerisi ile bu rubailerin halk tarafından daha kolay benimsemesini sağlamak amacıyla ney eşliğinde, anlamı haktan aldığı halka vermek olan sema gösterileri bile düzenlemiştir.

Şems, yakınları tarafından kendisine duyulan kin sonucu öldürüldükten sonra Mevlana büyük bir üzüntüye kapılır. İlk öldürüldüğüne inanmayıp onu daha önce de kaçıp gittiği Şam'da uzun süre arar. Ancak, uzun arayışlar sonucunda umudu kesilince kendine yoldaşlık edecek bir kişi aramaya koyulur ve önce kuyumcu Selahaddin Zerkup'u, onun ölümü üzerine de Hüsameddin Çelebi'yi halife tayin eder. Çelebi'nin halifeliği Mesnevi'nin yazımı ve mevliliğin yayılması için bir dönüm noktası olmuştur. Çelebi sürekli Mevlana ile birlikte olur ve onun çarşıda, pazarda, hatta hamamda irticalen söylediği beyitleri kaleme alarak Mesnevi'nin yazılmasını sağlar. Kuran-ı Kerimden sonra Müslümanların nezdinde ikinci büyük kitap olan Mesnevi, her birine Defter adı verilen altı ciltten oluşmuştur. İçinde Kurandan ayetlerin de yer aldığı Mesnevi Mevlana'nın en büyük eseridir ve bir çok yabancı dile tercüme edilmiştir. Günümüzde Mevlilik özellikle Orta Asya'da, Kafkaslarda, Anadolu'da ve kimi Avrupa Ülkelerinde yayılma alanı bulmuş ve Mevlana'nın öğretileri yüzyıllar sonra her ırktan, dini inançtan insanın gönlünü aydınlatmayı başarmıştır.

Mevlana'nın Mesnevi dışında günümüze kadar gelmiş özlü sözleri de vardır. Bu sözleri, öğüt verenler ve ilahi aşka dair olanlar diye ikiye ayırabiliriz. Mevlana'nın öğüt veren sözlerinden bir bölümü şöyledir:

Dün ile beraber gitti düne dair ne varsa cancağazım.
Bugün artık yeni şeyler söylemek lazım.

Yüzde ısrar etme doksan da olur / İnsan dediğinde
noksan da olur
Sakin böbürlenme elde neler var / Tek ben varım deme
yoksan da olur.
İnsan dediğinde noksan da olur.

Suskunluğum asaletimdendir / Lakin her söze verilecek
bir cevabım vardır
Ama önce lafa bakarım söz mü diye / Sonra da söyle-
yene bakarım adam mı diye

İnsanlar başaklara benzer / İçleri boşken başları hava-
dadır / Doldukça başları eğilir

Aldırma söylenenlere bırak herkes seni bir ot sansın
Sen gül ol da uğruna ötmeyen bülbül utansın.

Ne insanlar gördüm üstlerinde elbise yoktu / Ne elbi-
seler gördüm içinde insan yoktu

Üzülme der Mevlana / İstedığın bir şey olmuyorsa ya
daha iyisi olacağı için
Ya da gerçekten olmaması için olmuyordur / Ve devam eder
Kaybettiğin her şey bir gün başka bir surette sana geri
döner.

Küsmek ve darılmak için bahaneler aramak yerine
Sevmek ve sevilme için çareler arayın.

Ben dostlarımı ne kalbimle ne aklımla severim / Olurya
kalp durur akıl unuttur
Ben dostlarımı ruhumla severim / Çünkü o ne durur ne
unuttur

İsyanlardayım diyordu / Oysa imtihanlardaydı / Bunu
bilseydi çok rahat edecekti

Göz iki, kulak iki, ağızımız ise tektir / Çok görüp, çok
dinlemek az konuşmak gerekir.

Yüce Mevlana'nın bir de Tanrıya, Şems'e ve tüm insan-
lara duyduğu ilahi aşkı betimleyen tümceleri de vardır.
İşte bunlardan bir kaçı:

Şair der ki sevdiğini düşünen hep yarar
Mevlana der ki sevdiğini düşünmeyen neye yarar

Güzel bir gülü, güzel bir geceyi, güzel bir dostu herkes
ister.
Önemli olan: gülü diken ile, geceyi gizemi ile, dostu da
tüm derdi ile sevebilmektir.

İki gecem var, ikisi de uykusuz / Ya sensizim uyuya-
mam, ya sen varsın uyku haram

Gönlüm dilime dargın, dilim gönlüme
Gönlüm duygularını anlatamadığı için kızarken dilime,
Dilim anlatamayacağı şeyleri düşündüğü için kızıyor
gönlüme

Gönlümde şimdi gam var / Ey neş'e şimdi gelme / Misa-
fir üstüne misafir olmaz

Çaresizlik nedir bilir misin? / Kalbin kanatlanıp gittiği
yere beden gidememesidir

Sarılmayı bilir misin? / Sahiplenmeyi, sahiplendiğinde
sadık kalmayı
Sen bilir misin aşık olmayı? / Bölünebilir misin ikilere,
üçlere, gerekirse binlere
Yapabilir misin? / Gerçekten sevebilir misin? / Sevmenin
demesi olmaz unutmaz
Ya çok seversin ya da hiç sevmersin.

Ey gönül, bir kalbin içinde ne taşıdığını nereden bile-
ceksin
Kırmadan önce iyi düşün, belki de içinde sen saklısın.

Bakmak başka, görmek başka/ Diller yalan söyler ama
gözler asla
Sevmek başka aşk bambaşka / Ama dilde değil yürekte
yaşayana

VAKFIMIZDA AŞURE ve KURU FASULYE - PİLAV GÜNÜ...

Vakfımızda, 1 Kasım 2014 Cumartesi günü üyelerimiz ve hemşerilerimiz için aşure günü düzenlendi.

Aşure günümüze, başta Eski Bakan ve Milletvekillerimiz Sayın C. Tayyar SADIKLAR, Sayın Birsel SÖNMEZ, Sayın Muzaffer ECEMİŞ, Sayın Hüseyin ÇELİK ve Sayın İsmail GÖKSEL; önceki dönem Vakıf Başkanlarımızdan Sayın Yavuz DEMİRTAŞ, Sayın Nadi ÖZDAMAR ve Sayın Şeyda DOĞANCI-OĞLU olmak üzere, çoğunluğunu bayanların oluşturduğu 90'ın üzerinde hemşerimiz katıldı.

Samimi ve sıcak bir ortamda geçen aşure günümüzde katılanlara ücretsiz aşure ve meyve ikram edildi. Uzunca bir süre birbirlerini görmemiş olan hemşerilerimiz koyu sohbetlere dalıp hasret giderdiler. Katılımcılar böylesi etkinliklerin tekrarlanması temennisiyle memnuniyetlerini ve mutluluklarını dile getirdiler.

Bu arada, dergimizin baskıya verilmesinden kısa bir süre sonra, 14 Aralık 2014 günü de yine Vakfımızda Kuru Fasulye- Pilav günü düzenlenecektir.

Kuru Fasulye-Pilav günümüze daha fazla sayıda hemşerimizin katılmasını umuyor ve bekliyoruz.

Saygılarımızla.

NIĞDE HAKKINDA

Yazan:

Naci OZAN

Develi Karahisar geçit bekçisi

Destanıma işte verdim bidayet,
Arasan bulunmaz böyle vilayet,
Yeni Valimizde çoktur dirayet,
Yeni geldi şerefkârı Niğde'nin.

Sarıdır taşları, yüksek binası,
Kudretten çalınmış onun boyası,
Yayladır marazdan buldu halası,
Kayabaşı safakârı Niğde'nin.

Hastalık getirmez suyu şifalı,
Bahçaları Elma, Kiraz, Şeftali,
Her cihetten güzel Niğde'nin hali,
Ekmeği gayet de arı Niğde'nin.

Niğde gün doğusu dağlık, boğazlık,
Gün endi tarafı ova ve sazlık,
Niğde'nin dahili bağlık, kirazlık,
Asla eksik olmaz karı Niğde'nin.

Niğde'nin kıblesi hümai dağlar,
Çevre etrafında kar suyu çağlar,
Çiçekle, çayırda müzeyyen bağlar,
Etrafı çayırda, koru Niğde'nin.

Hele yaz eyyamı havası serin,
Her gelen beğendi Niğde'nin yerin,
Dediler bu Niğde her yerden şirin,
Asla bulunamaz zoru Niğde'nin.

Hazmı taam eder, suyu çok hoştur,
Üç tarafı dağdır bir yanı boştur,
Bahçaların içi envai kuştur,
Bülbülleri eder zarı Niğde'nin.

Asârı atika kal'ası yüce,
Çıkılmaz üstüne yolları ince,
Çiçekle donanmış, gülleri gonce,
Ahalisi yaşıyor güzel Niğde'nin.

Dört şehrin biri Ulukışla'dır,
Makaslar ayırmış, tren işletir,
Nevşehir'in evleri karakışladır,
Elması gider dışarı Niğde'nin.

Niğde'miz lekeden arı ve tahir,
Yine Nevşehir üzümcülükte mahir,
Niğde dağlarına dolar aşâir,
Çok zarif ve hoştur kârı Niğde'nin.

Hele Aksaray'da çok buğday biter,
Üç yıl kıtlık olsa, halka yeter;
Yeni zahireyi eskiye katar,
İşte bu civarla varı Niğde'nin.

Birisi de Bor'dur, emsâli yoktur,
Ucuşluk, suluk, meyvası çoktur,
Hele Okçu suyu tatlı soğuktur,
Bu dört şehir oldu yâri Niğde'nin.

Param olsa, ben de Niğde'de dursam,
Yüksek binalara, çıksam otursam,
Ellerimi Akpınara batırsam,
Naci ozan, bergüzari Niğde'nin.

S. YALVACER
Akpınar Dergisi 1937
Mayıs - Eylül sayısından alıntı

KİTAP TANITIMI VE OKUYUCU MEKTUPLARI

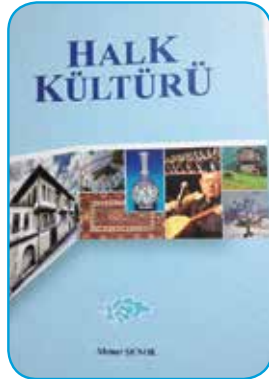
HALK KÜLTÜRÜ

Diline ve kültür ürünlerine titizlikle önem veren gerçek ülke aydınları, kendi kuşaklarından sonra gelenlere daima örnek olmuşlar, yol göstermişlerdir. Sözde aydınların yabancı dil ve kültürlerle olan hayranlığı ise, zamanla genç kuşakları da etkilemiştir ve etkilemeyi günümüzde de sürdürmektedir. Bu anlamsız dalgalara karşı koymaya çabalayan, sayısı az, çalışkan insanlardan biri olan sayın Ahmet ŞENOL'un "HALK KÜLTÜRÜ" kitabı, halk kültürü konusunda ülkemizdeki gerçekleri açıkça ortaya koyan yazılardan oluşmaktadır. Böylece yazar, konuyla ilgili olsun veya olmasın, gelecek kuşaklara altı çizilmesi gereken önemli bir mesaj iletmektedir.

Halk kültürü geçmişten geleceğe taşınırken, hep bir dinamik sürecin sağladığı değişim ve gelişimle birlikte varlığını sürdürmüştür. Kültürün bir ekin olduğunu düşünür ve "Ne ekersen, onu biçersin" atasözünü değerlendirsek, toplumların kendileri için ürettikleri halk kültürü ürünlerinde ne kadar etkin olduklarını görürüz.

Halklar, kültür ürünlerinin yaşadıkları çevre, toplum, coğrafya ve diğer etkenlerin de katılımıyla ortak bir kültür haline geldiğini süreç içinde görürler. Bu bir gelişimdir. Bunlar birer zenginliktir. Bir kilimin farklı desenleri ve renklerindeki ahenkli bütünlüğü, ortaya çok güzel eserleri çıkarabiliyor.

Vakfımız Yönetim Kurulu Üyesi, Halk Kültürü Araştırmacısı-Yazar-Şair **Ahmet Şenol**, her zaman olduğu gibi özverili çalışmalar yaparak "**Halk Kültürü**" isimli 264 sayfadan oluşan çalışmayı ortaya çıkarmıştır. Eserin bu alanda çalışma yapan ve yapacak kişiler için ne kadar önemli bir yol gösterici kaynak olduğunu özellikle belirt-

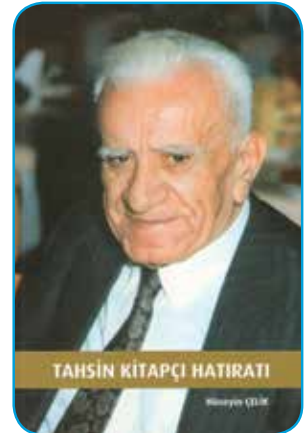

meliyiz. Bin bir güçlkle, büyük bir emekle ve sabırla, Türkiye Yazarlar Birliğince 1991-2014 yılları arasında yayınlanan Türkiye Kültür ve Sanat Yıllıklarındaki, Folklor konulu faaliyetler ve olaylar ile görüşleri, halk kültürü ile ilgili yıllara dayalı bilgileri içeren makaleleri okuyucu ile buluşturan kitap konuyla ilgilenen yazarlara, araştırmacılara ve okuyuculara yararlı olacaktır.

Sayın ŞENOL'u içtenlikle kutlarken, halk kültürleri ile ilgilenen ve uğraşanların, Halk Kültürü isimli eseri edinmek için "E-posta: ahmetesenol3@hotmail.com ya da Telefon: 05363848711" ile iletişim kurmalarını öneriyoruz.

TAHSİN KİTAPÇI HATIRATI

15 Nisan 1911 tarihinde Niğde'de doğan ve 13 Temmuz 1999 tarihinde de İstanbul'da vefat eden Değerli Büyüğümüz ve Hemşerimiz, İktisat Doktoru Sayın Tahsin KİTAPÇI'nın hatıratı, Damadı Vakfımız Kurucusu, Önceki Dönem Başkanlarımızdan ve 16. Dönem Niğde Milletvekili İnş. Yüksek Mühendisi Sayın Hüseyin ÇELİK ağabeyimiz tarafından kaleme alındı. 136 sayfalık kitapta Sayın KİTAPÇI'nın yaşantısından kesitler, okul ve iş hayatı, İstanbul'a taşınması, Niğdelileri bir araya getirme çabaları, Ulu Önder ATATÜRK'le olan anıları, askerlik hatıraları, öğretmenlik ve İstanbul'daki iş adamlığı döneminden kesitler, İstanbul'da yaptırdığı iş hanları, İstanbul'daki Niğde Talebe Yurdu yapımına, Niğde Meyve Suyu Fabrikasına vermiş olduğu destek ve katkılar, Niğde'de yaptırdığı okullarla ilgili v. b... pek çok konudaki anıları kendisi, yakın-

ları, dostları ve sevenleri tarafından bu değerli kitapta dile getirilmektedir. İstanbul Yüksek Ticaret Okulunu bitirdikten sonra Fransa'da İktisat Doktorası yapan Değerli Büyüğümüz, buna rağmen Niğde Ortaokulu'nda Fransızca öğretmenliği yapacak kadar mütevazı bir kişiliğe de sahipti. Kitapta öğretmenlik yaptığı dönemdeki bazı öğrencilerinin anılarına da yer verilmiştir.

Her yönüyle, ilgilenenler için ibret vesikası niteliğinde bir eser olan "TAHSİN KİTAPÇI HATIRATI" kitabını Vakfımızdan (E-posta: nigdevakfi@windowslive.com, Telefon:0312-2317991) ya da Sayın Hüseyin ÇELİK (E-posta: hcelik3103@gmail.com, Telefon: 0532 4465089) ağabeyimizden bedelsiz olarak temin edebilirsiniz.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Sayın Hüseyin Bey,

Muhterem kayınpederiniz Tahsin KİTAPÇI'ya ait hatıratınızı okudum ve inanın çok etkilendim, kendisine ve muhterem eşinize, Allah'tan bol bol rahmetler diliyorum.

T. Emlak Bankası'ndan emekliyim ve 58 yaşındayım, malumunuz her sene AKM'de (Atatürk Kültür Merkezi) Yurdumuzda bulunan illerimizin tanıtım günleri olmakta ve biz de eşimle müsait olursak gidip, o illere ait bazı gelenek ve görenekleri öğreniyor, bazen de yöreye ait endemik bitki türlerini görüyoruz, kısacası o ile ait fazla olmasa da bir bilgi sahibi oluyoruz.

Son Niğde ili tanım günlerinde gezerken, size ait olduğunu zannettiğim bir stanttan yukarıda bahsettiğim "TAHSİN KİTAPÇI HATIRATI" adlı kitabı aldım, eve gelince de daha sonra okudum diye mütevazı kitaplığıma koydum.

İki gün önce aklıma geldi, şöyle bir baktım ve inan sonunu getirmeden de bırakamadım, aman Allah'ım ne kadar güzel bir akıcılık, ne sürükleyici bir üslup anlatamam, hele sizin kayınpederinize duyduğunuz o ulvi saygı ve hürmet beni derinden etkiledi.

Niğdeli değilim ama sanki kitabınızı okurken eski

Niğde'ye gittim, inanmayacaksınız ama okuduğum hatıralarınızdan kafamda bir Niğde çizerek sanki orada geçenleri birebir yaşadım, en az sizin duyduğunuz kadar ben de kayınpederinize saygı duydum, bir kez daha tekrarlıyorum Allah rahmet eylesin, vatanımız için iftihar edilecek ve de ölümüyle koca bir kayıp olarak değerlendirilecek bir insanmış, ne mutlu ki arkasında sizin gibi sevenleri bırakmış ki, şimdi bizler de sizin yazmış olduklarınızda bunları öğrenmiş olduk.

Sayın Hüseyin Bey, sizin özgeçmişinizi okuduğumda da, ayrı bir sevinç duydum, ne mutlu evlatlarınızı en güzel bir şekilde okutup vatanımıza birer güzide evlat yetiştirmişsiniz, bölgenizdeki insanlar güven verip onları TBMM'de temsil etmişsiniz, inşallah sağlık ve sıhhat içerisinde ömrünüzü sürdürür, nice güzel olaylara şahit olursunuz.

Satırlarıma son verirken, size sağlık sıhhat, kayınpederinize ve eşinize rahmet diler, saygılar sunarım... 03. 12. 2014

İhsan DEMİR / ANKARA

DEĞERLİ OKUYUCULAR,

Saygıdeğer büyüğümüz Hüseyin ÇELİK ağabeyimizin yayına hazırladığı "Tahsin KİTAPÇI Hatıratı" kitabı hakkında; Niğdeli olmayan Sayın İhsan DEMİR'in göndermiş olduğu mektup yukarıda sizlere sunulmuştur.

Sayın Hüseyin ÇELİK, kitabının yapılacak 2. Baskısında değerlendirmek üzere, Merhum Tahsin KİTAPÇI ile ilgili anıları olanların, bu anılarını yazılı olarak (E-posta aracılığıyla) kendisine ya da Vakfımıza ulaştırmalarını rica etmekte ve beklemektedir. Saygılarımızla.

KALİTELİ ve BOL ÜRÜN İÇİN SERTİFİKALI TOHMLUK

Mustafa DOĞAN
Tohum Dağıtıcıları Alt Birliği
Genel Sekreteri

Değerli Üreticiler ve Kıymetli Üyelerimiz;

BM verilerine göre, Dünya gıda kaynaklarının %68'ni buğday, mısır, çeltik vb. tahıllar (Direkt ek-mek, makarna vb ya da dolaylı et, süt vb. olarak), %22'sini yumrulu bitkiler, sebze ve meyveler, %10'unu su ürünleri ve diğerleri oluşturmaktadır. Gıda olarak, tüketimin %77,2'si bitkisel üretim, %17,2'si hayvansal üretim, %5,6'sı da diğer kaynaklıdır.

Dünya nüfusu 7 milyar olup 2050 yılında 9,6 milyar, ülkemiz nüfusu 75,6 milyon olup 2050 yılında 97 milyon olacaktır. Şu anda bitkisel üretimin artış hızı %1,1 dir, nüfus artışından kaynaklanan gıda ihtiyacının karşılanabilmesi için üretim artış hızının %1,7' e çıkarılması gerekmektedir. Küresel ısınma sonucu su tüketimi artmakta, yağışlar azalmakta ve sulu alanların arttırılmasını kısıtlamaktadır.

Bitkisel üretimde verimin arttırılması için, ıslah edilmiş tohumların yaygın kullanılması şu an için en önemli alternatiftir.

Dünyada her yıl 2,2 milyar ton hububat (680 milyon ton buğday,800 milyon ton mısır, 680 milyon ton çeltik v. b.) üretilmektedir. Ülkemizde de her yıl yaklaşık, 32-35 milyon ton tahıl,24-25 milyon ton sebze, 20-21 milyon ton meyve, 15-18 milyon ton şeker pancarı,1,7-2,2 milyon ton kütlü pamuk, 1,0-1,5 milyon ton ayçiçeği, 1 milyon ton baklagil, 10-15 milyon ton kaba yem üretilmektedir.

Bu bitkisel üretim için her yıl yaklaşık 400- 750 bin tonu sertifikalı olmak üzere 2,5-3 milyon ton tohumluk kullanılmaktadır. 2013 yılında 743,1 bin ton sertifikalı tohumluk üretilmiştir. Bu tohumlukların dağılımı ise; 421,5 bin ton buğday, 79,1 bin ton arpa, 38,5 bin ton hibrit mısır, 7,6

bin ton çeltik, 18,7 bin ton hibrit ayçiçeği, 3,6 bin ton soya, 896 ton şeker pancarı, 150,9 bin ton patates, 10,2 bin ton pamuk, 1. 576 ton sebze, 10,1 bin ton diğerleridir. Ayrıca 56 milyon meyve, 7,1 milyon asma fidanı, 51 milyon çilek, 3 milyar sebze fidesi sertifikalı olarak üretilmiştir. Üretilen bu sertifikalı tohumların-ekstrem yıllar hariç-normal yıllarda ortalama % 5'i stoklarda devretmekte, % 95'i dağıtılmaktadır.

Dünyada 45 milyar dolar tohumluk ticaret hacmi bulunmaktadır. Ülkemiz tohumluk ticaret hacmi 1,1 milyar dolara ulaşmıştır. 2013 yılında 36 bin ton ve 194,2 milyon dolar değerinde tohumluk ithalatı (114 milyon dolarlık sebze toh.), 33,2 bin ton ve 126 milyon dolarlık tohumluk ihracatı yapılmıştır.

2013 yılında tarımsal üretimde; GSMH 'ya göre Dünya'da 7. Avrupa'da 1. sıradayız. 820 milyar dolar GSMH mızın %7,7 si tarımsal üretim tutarı olarak 61 milyar dolara ulaşmıştır. Tarımda kişi başı milli gelirimiz 3. 165 dolara çıkmıştır. Ülkemiz ihracatının % 30'u tarıma dayalı sanayicilerce yapılmaktadır(2012 yılında 155,4 milyar dolar ihracatımız, 236. 5 milyar dolar ithalatımız vardır).

2023 yılında, tarımsal ekonomik büyüklük açısından dünyanın ilk 5' ülkesi içerisinde yer alan, 150

milyar dolar tarımsal hasıla ve 40 milyar dolar tarımsal ihracata ulaşan sürdürülebilir, bir tarım sektörü hedeflenmiştir.

Sonuç olarak, tarımda hedeflere ulaşabilmek ve bitkisel üretimi arttırabilmek için, İslahçıların yüksek verimli, kaliteli streslere dayanıklı çeşitlerin sertifikalı tohumluklarının, çiftçilerimiz tarafından yaygın kullanımını sağlamak durumundayız.

Avrupa'da sertifikalı tohumluğun yaygın kullanımını için,"Mahsulün % 60 'ı ekerken kazanılır" sloganlı afişler çiftçilere dağıtılmıştır. Çiftçiler desteklerle özendirilmiştir. Anadolu' da da "Zamanında ekip, vaktinde çıkış sağladığımızda mahsulün % 50'si garanti. " denirdi. İyi bir tohum yatağına zamanında istenen derinliğe, islah edilmiş yeni çeşitlerin sertifikalı tohumluklarını ekmek, toprak hazırlığı, gübreleme, sulama, mücadele, münavebe vb. teknik işlemlerin potansiyel etkisini arttırmak demektir. Verimliliği nüfus artışına bağlı olarak artırmamız şarttır. Burada birinci görev biz ve bizim gibi tohumculuk sektörü paydaşlarına düşmektedir.

Üyelerimize her yıl için planladıklarından daha fazla tohumluk satışı ve bol kazançlar, çiftçilerimize bereketli yıllar dileği ile selam ve saygılarımı sunarım.

Hazırlayan: Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Yurt Bulamayan Öğrenciler Kayıt Sildiriyor:

Niğde Üniversitesinde bu yıl 23. 000'e yaklaşan öğrenci sayısına karşılık YURTKUR ve özel öğrenci yurtlarının yatak kapasiteleri, öğrenci sayısının 4'te birini bile bulmuyor. Yurtlarda yer bulamayan öğrenciler özel apart tipi yurtlara 300 ile 900 lira ücret ödemek zorunda kalıyorlar. Bu durum dar gelimli öğrencileri sıkıntıya sokuyor ve bazı öğrenciler kayıt donduruyor ya da kayıt sildiriyor.

Define Avcıları Papaz Evini Yıktı: Araştırmacı gazeteci yazar Ömer Fethi GÜRER, Niğde'nin Hançerli Köyündeki tarihi eserlerin define avcılarının gazabına uğradığını; define avcılarının başta Papaz Evi olmak üzere kazı çalışmaları sonucu tüm tarihi yapıların adeta harabeye döndüğünü açıkladı.

Niğde'de Trafik Kaosu: Her geçen gün artan araç sayısı ve denetimsizlik nedeniyle Niğde'de trafik tam bir kargaşaya dönmüş durumda. Özellikle Eski Fertek Yolu'nda aşırı hız yapan araçlar ölümlü kazalara neden olurken, yaşlı ve öğrencilerin bu cadde üzerinde karşıdan karşıya geçmeleri imkansız hale gelmiş. Ambulans yolu bahanesiyle hız kesicilerin yapılmadığını bildiren yetkililer yayaların kullanabileceği trafik ışıklarının neden düşünmezler bilinmiyor.

Niğde Belediyespor 3 Puanı 3 Golle Aldı: Niğde Belediyespor, ligin 3. Haftasında 5 Şubat stadı'nda konuk ettiği Çatalca Spor'u 3-0 mağlup ederek haftayı 3 puanla kapattı ve puanını 6'ya çıkardı.

Niğde'ye Yeni Projeler: Niğde Belediye Başkanı Faruk AKDOĞAN'ın verdiği bilgiye göre; 1) Şehir merkezindeki eski ve yeni sanayi sitesiyle marangozcular sitesi, Belediye fidanlığının bulunduğu bölgeye taşınacak. 2) İnşaat malzemecileri, Galerici Sitesi'nin olduğu bölgeye götürülecek. 3) Gıda Toptancıları mezbahaya yakın bir bölgeye aktarılacak. 4) Ata Sanayi Sitesi ile Galerici Sitesini ayıran oto yolun altına, alt geçit yapılacak.

İşveren İşçi Bulamıyor: İŞKUR Niğde İl Müdürü Mustafa TOKÖZ'ün verdiği bilgiye göre şu alanlarda işçi bulmakta zorluk çekiliyor; Beden işçisi (Genel), Paketleme İşçisi (Gıda), Garson (Servis elemanı), Gaz Altı Kaynakçısı, Satış Danışmanı, Beden İşçisi (İnşaat), Kasiyer, Kaynakçı (Oksijen ve Elektrik), Laboratuvar Teknikeri, Ön Muhasebeci.

Saffet GÜÇLÜ Yeniden Başkan: Niğde Veteriner Hekimler Odası 3. Olağan Genel Kurul Toplantısında Saffet GÜÇLÜ 46 oy olarak yeniden Başkan seçildi.

İlk Milli Patates: Niğde Patates Araştırma Enstitüsü Müdürü Hüseyin ONARAN'ın 10 dekarlık alanda yerli çeşitlerin hasadını gerçekleştirdiklerini ve elit tohumluklar ürettiklerini açıkladı.

8 Ayda 2. 807 Konut Satıldı: Niğde'de geçen 2013 yılında 4. 777 adet konut satılırken, bu yıl ilk 8 ayda 2. 807 konut satıldı.

Tepeyran Roman Ödülü TOSUNER'in: Beşiktaş Belediyesi ile Niğde Kültür ve Sanat Platformunun düzenlediği Ebubekir Hazım Tepeyran Roman Ödülü'nü Necati TOSUNER kazandı.

Niğde'ye Hızlı Tren Yok: Kırşehir- Aksaray - Ulukışla hızlı tren hattı çalışmaları hızla devam ederken Niğde yine açıkta kaldı. Adana-Ankara Otobanı ise hemen hemen hiç ilerlemiyor. Gölcük'ten sonra hiçbir çalışma yok. İlgilere bakarsanız 2017'de tamamlanacak.

Tansel TOKMAK İl Kültür ve Turizm Müdürü Oldu: Niğde İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Öncel KOÇ'un görevden alınması üzerine boşalan müdürlüğe Niğde Üniversitesi İnşaat Teknolojisi öğretim görevlisi Tansel TOKMAK atandı.

Niğde'nin Nüfusu Azalacak: Kısa adı TÜİK olan Türkiye İstatistik Kurumu'nun yaptığı araştırmada Türkiye'nin ve illerinin 2023'te ulaşacağı tahmini nüfus rakamları belli oldu. 2014 yılında 340. 103 olan Niğde'nin nüfusu 2023 yılında 333. 416'ya inecek.

Niğde'de Psikolojik Rahatsızlık Yükseldi:

Sağlık Bakanlığının TBMM'ne verilen bir soru önergesine verdiği yanıtı göre 2009-2013 yıllarını kapsayan psikolojik rahatsızlık nedeniyle doktora başvuran kişi sayısı 9 milyona çıktı. Niğde ilinde 2009 yılında başvuru sayısı 11. 133 iken 2011 yılında 46. 919'a yükseldi.

Sürücü Kurs Sınavlarında Niğde Türkiye

Birincisi: İl düzeyinde yapılan denetlemelerde müfettişler Niğde'yi %87,5 oranı ile Türkiye Sürücü Kurs Sınavlarında birinci olarak belirledi.

Gururumuz:

Ulukışlalı Duygu KUZUM, Türkiye'nin, Niğde'nin ve Ulukışla'nın gururu oldu. Duygu KUZUM, Facebook'un kurucusu Mark Zuckerberg'in de içinde yer aldığı dünyanın en yaratıcı zekileri listesine girmeyi başardı. Beyinden esinlenen bilgisayar çiplerine odaklanan çalışmalarıyla Pioneers kategorisine alınan Duygu KUZUM, insan beyin dokusu ve sinaptik hesaplama becerisini taklit eden nanoelektrik sinaptik cihazlar geliştiriyor. Dünyanın bir numaralı üniversitesi olan Massachusetts of Technology (MIT) nin 15 yıldır hazırladığı en yaratıcı zekiler listesinde yer alan KUZUM halen Stanford Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapıyor.

Niğde'de İslami İlimler Fakültesi Açılıyor:

Niğde Üniversitesi bünyesinde İslami İlimler Fakültesi kurulmasına ilişkin Bakanlar Kurulu Kararı 2014 / 6728 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

91 Okul Müdürü Öğretmenliğe Döndü:

Niğde Milli Eğitim Müdürü Halil İbrahim YAŞAR'ın verdiği bilgiye göre; Niğde'de 4. Yılıni dolduran 130 okul müdüründen, yapılan değerlendirme sonucuna göre, 75 puanın altında alan 91 okul müdürü öğretmenliğe döndü.

Eski Fertek Yolu Tehlike Saçmaya Devam

Ediyor: Gün geçmiyor ki eski Fertek yolunda trafik kazası olmasın. Hastane yolu gerekçesi ile hız kesici yapılmayan yolda hiç değilse yan sokakların bulunduğu bölgelere mutlak trafik

ışıklandırması zarureti görülüyor. Aşırı hız yapılan yolda ilgililerin özellikle il trafik komisyonunun mutlaka tedbir alması gerekiyor.

Niğde Adliye Binası Yapımı Başka Bahara

Kaldı: Türkiye'nin tüm illeri ve yüzlerce ilçesi yeni adliye binasına kavuşurken ve Niğdeliler temel atılacak diye beklerken, Adliyemizin 2015 yılının bütçe görüşmelerinde programa alınacağı ifade edildi.

Çiftçinin Kredi Borcu 1 Yıl Ertelendi:

Niğde'de 2014 yılı içinde meydana gelen don ve kuraklık afeti nedeniyle meydana gelen hasar tespit çalışmaları tamamlandı. İl genelinde toplam 4.222 çiftçinin doğal afetten etkilendiği belirlendi ve kullandıkları tarımsal kredi borçları bir yıl süre ile ertelendi.

Çocuk Suçlarında Niğde İlk Sıralarda:

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'in verdiği bilgiye göre Türkiye'de suça sürüklenen çocuk sayısının en yüksek olduğu iller arasında Niğde ilkler arasında yer alıyor. Niğde'de her bin çocuktan 4'ü suça sürükleniyor. Suça sürüklenen iller sıralamasında ilk sırayı alan iller; Ardahan, Erzincan, Iğdır, Yalova, Karaman ve Niğde olarak belirlendi.

Niğde'nin TÜİK Verileri:

Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre Niğde'de, trafiğe kayıtlı araç sayısı 83. 291, sığır sayısı 145. 272, 2014 yılında satılan konut sayısı 474, 2014 Ağustos ayında ihracat 5,9 milyon dolar, ithalat 1,6 milyon dolar olarak saptandı.

Çiftehan'a Fizik Tedavi Merkezi:

Niğde Valisi Necmettin KILIÇ'ın verdiği bilgiye göre Niğde Çiftehan'a Fizik Tedavi ve rehabilitasyon merkezi kurulacak.

Niğdeli İşitme Engelliler Dünya Şampiyonu

Oldu: Ermenistan'ın başkenti Erivan'da 13 ülkenin katılımıyla düzenlenen Dünya Yıldızlar ve Gençler İşitme Engelliler Güreş Şampiyonasında Niğdeli gençler milli takımımıza Dünya Şampiyonluğu kazandı.

80 Personel için 758 Başvuru: Niğde İl Milli Eğitim Müdürlüğünde istihdam edilecek 80 personel için 758 başvuru yapıldı. Seçme mülakatına ise 550 kişi katılabildi.

YEŞİL DENİZ Dizisi Başladı: Hemşerimiz Ayfer Özdamar ÖZGÜREL'in yapımcılığını yaptığı YEŞİL DENİZ TRT'de her Cuma 19. 50 de yayınlamaya başladı. Yine aynı hemşerimizin GİRİTLİ adlı filmi vizyona girdi. Gazeteci yazar Avni ÖZGÜREL'in eşi olan Ayfer ÖZGÜREL merhum emekli öğretmen Abdullah ÖZDAMAR'ın kızıdır.

Niğde'de Dev Sempozyum: II. KOP Bölgesel Kalkınma Sempozyumu Başbakan Sayın Ahmet DAVUTOĞLU, Kalkınma Bakanı Sayın Cevdet YILMAZ ve UNİKOP Dönem Başkanı ve Niğde Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Adnan GÖRÜR'ün katılımıyla 23-24 Ekim 2014'de Niğde Üniversitesi Kongre Merkezinde gerçekleştirildi.

CHP İl Başkanı Ehan ADEM Oldu: Cumhuriyet Halk Partisi Niğde İl Başkanlığı Olağanüstü Kongresi 168 delegenin katılımıyla yapıldı. Diş Hekimi Sevgi ÖZBEK ile Erhan ADEM'in yarıştığı seçimde Erhan ADEM 2 oy farkla seçimi kazandı.

Yılmaz Cemal BOR'u Kaybettik: 16. Dönem Cumhuriyet Halk Partisi Niğde Milletvekili Yılmaz Cemal BOR vefat etti. TBMM'deki cenaze törenine CHP Genel Başkanı Kemal KILIÇTAROĞLU, grup başkan vekili Akif HAMZAÇEBİ ve Ergin ALTAY ve Çankaya Belediye Başkanı Alper TAŞDELEN katıldı.

Kalkınma Bakanı Niğde'de: Niğde'de düzenlenen 2. KOP Bölgesel Kalkınma Sempozyumu'na katılan Kalkınma Bakanı Cevdet YILMAZ, Niğde Üniversitesi Merkezi Araştırma Laboratuvarı'nın açılışını gerçekleştirdi.

Niğde- Ankara Otoyol Projesi Hazır: Ulaştırma Bakanı Lütfü ELVAN, 2015 yılında ihalesinin yapılacağını açıkladığı Ankara- Niğde otoyolunun kesin projelerinin hazırladığını söyledi. Projeye göre Ankara - Niğde Otoyolu 285 km olacak.

Doğu Perinçek Niğde'ye Geldi: İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK, "Türkiye'nin Çıkış Yolu: Milli Meclis Milli Hükümet" konulu bir konferans vermek üzere Niğde'ye geldi.

17 Yılda Bitirilmedi: Tansu ÇİLLER tarafından 17 yıl önce temeli atılan Niğde Havalimanı halen bitirilmeyi bekliyor.

Destek Akıyor, Niğde Bakıyor: Yatırımcılara yönelik sanayi ve tarım alanlarındaki desteklerden Niğde yeterince faydalanamıyor. Tarımsal destekten Niğde 50. 670. 111 Lira alırken Aksaray 73. 184. 363 Lira aldı. KOSGEB'den Niğde 786. 597 Lira alırken Aksaray 1. 785. 679 Lira aldı.

Özel İdare 2015 Yılı Bütçesi 40 Milyon TL Oldu: Niğde İl Genel Meclisi Başkanı Mahmut PEŞİN, 2014 mali yılı bütçesinin 32 milyon TL olduğunu, 2015 yılı mali bütçesinin 8 milyon TL artırılarak 40 milyon TL'ye yükseltildiğini söyledi.

Kadına Şiddet Niğde'de Arttı: Niğde Barosu Avukatlarından Özlem SIRAKAYA, Niğde'de son 5 yılda kadına şiddetin yüzde 20 oranında artış gösterdiğini belirtti.

İşyerlerine 70.000 TL Sigara Cezası: Niğde'de sağlık ve polis ekipleri kafelerde sigara denetimi yaptı. 57 iş yerine yaklaşık 7.000 TL ceza kesildi.

Niğde Belediyespor 13. Haftada 5. Sırada: 3. Lig 1. Grupta mücadele eden Niğde Belediyespor 13. Haftanın sonunda 21 puanla 5. Sırada yer aldı. İlk 4 sırada Darıca G. Birliği, Tuzlaspor, Zonguldak kömürspor ve Tire 1992 spor yer aldı.

Mahir KIZILTAN CHP İlçe Başkanı Oldu: Cumhuriyet Halk Partisi Merkez İlçe Başkanlığına Mahir KIZILTAN seçildi. Kızıltan 264 delegenin 135'inin oyunu alarak ilçe başkanlığına seçildi.

KAYBETTİKLERİMİZ... VEFAT VE BAŞSAĞLIĞI

İRFAN KURTARAN (1937- 04.10.2014)

Vakfımızın Yönetim Kurulu Üyesi ve aynı zamanda Onur Kurulu Üyemiz olan Sayın Ali KURTARAN'ın ağabeyi, Vakfımız GMK Bulvarı 55/1 nolu dairesinin alımında önemli katkısı bulunan Değerli İş adamlarımızdan Sayın İrfan KURTARAN hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Niğde Tepeköy'den Merhum Ahmet Hamdi ve Merhum Senem KURTARAN'ın sevgili evlatları; Sulhiye DAYAN, Ali KURTARAN, Emin KURTARAN, Şengül KURTARAN ve Merhume Sıdika BOZ'un değerli kardeşleri; Fatma KURTARAN'ın kıymetli hayat arkadaşı; Çeşminaz GÜNDÜZ, Menşure ÖZKAL, Hayriye UYGUN, Ahmet ve Ufuk KURTARAN'ın biricik babaları Sayın İrfan KURTARAN, Yalova

- Çınarcık Merkez Camiinde 05. 10. 2014 günü kılınan cenaze namazından sonra tüm yakınları, sevenleri ve dostları tarafından son yolcuğuna uğurlanmıştır.

BORA KADIOĞLU (09.11.1969-13.10.2014)

Vakfımız önceki dönem Başkanlarından Sayın Şeyda DOĞANCIOĞLU'nun kıymetli yeğeni; Üyelerimizden Merhum Emekli Albay Sayın Rasim KADIOĞLU ve Sayın Nurten SUNGUR sevgili evlatları; Sayın Yeşim KADIOĞLU'nun biricik eşik; Lara ve Arda'nın çok sevdiği babaları ve Sayın Hakan KADIOĞLU'nun ağabeyi Tank Albay Bora KADIOĞLU, hayatının baharında geçirdiği ani bir kalp krizi sonrası hayata ve etmiştir.

Ankara'da 1969 yılında doğan TSK'nın güzide subayı Bora KADIOĞLU, Ankara'da 14. 10. 2014 günü Kocatepe Camiinde öğle namazını takiben kılınan cenaze namazı sonrası, tüm yakınları, sevenleri ve dostları tarafından Karşıyaka Mezarlığı'nda, ebedi istirahatgahına defnedilmiştir.

YILMAZ CEMAL BOR (1934-20.10.2014)

Başkent- Niğde Vakfı Kurucularından, Onur Kurulu Üyemiz, 16. Dönem Niğde Milletvekili Sayın Yılmaz Cemal BOR'u 20 Ekim 2014 tarihinde kaybettik.

Sayın Yılmaz Cemal BOR, Bor İlçemizin Bahçeli Kasabasında Mustafa ve Kiraz BOR'un sevgili evlatları olarak 1934 yılında doğmuştu. Sayın İclal BOR'un biricik eşi; Çankaya Belediye Başkan Yardımcısı Hemşerimiz Sayın Gülsün (BOR) GÜNER, Mustafa Vakur BOR ve Şehvar BOR'un kıymetli babaları Sayın Y. Cemal BOR 1961 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İçişleri Bakanlığı'nda çalışmaya başladı. Sırasıyla Tunceli-Pertek, Kars-Selim, Samsun-Alacam Kaymakamlıklarından sonra, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde değişik görevlerde bulundu.

1977 yılında 16. Dönem Niğde Milletvekili olarak Parlamentoda da yer alan Sayın BOR 1990-1994 yıllarında da Türk İdareciler Derneği'nde Genel Sekreter ve Genel Başkan olarak görev yaptı. Sayın Yılmaz Cemal BOR, 21 Ekim 2014 günü, TBMM'deki tören ve Kocatepe Camiindeki öğle namazını takiben kılınan cenaze namazından sonra, Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda, aile yakınları, sevenleri ve çok sayıdaki Niğde ilimizin değişik yörelerinden gelen hemşerileri tarafından son yolcuğuna uğurlanmıştır.

İ. KUDRETTİN YÜCEER (06.05.1933-21.10.2014)

Merhum Ali ve Merhume Fatma YÜCEER'in kıymetli oğulları; Kemal, İzzettin, Burhanettin ve Cemile'nin değerli kardeşleri; Türkan YÜCEER'in biricik eşi; Melek ve Yavuz'un çok sevdiği babaları, Vakfımız üyesi Emekli Öğretmen Sayın Kudrettin YÜCEER temmuz ayında Bor'da geçirdiği kaza sonrası 21. 10. 2014 tarihinde Ankara'da vefat etmiştir.

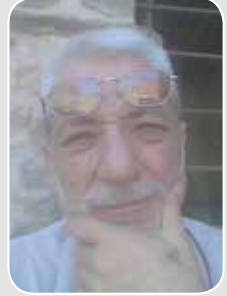
Diyarbakır Öğretmen Okulu'ndan mezun olduktan sonra bir süre ilkokul öğretmenliği yapan, 1960 yılında da Gazi Eğitim Enstitüsü'nde eğitimini tamamlayıp matematik öğretmeni olarak başarılı hizmetler veren, emeklilik sonrası da bir süre özel dershanede öğretmenlik yapan Merhum YÜCEER ağabeyimiz Bor'da aile efradı, yakınları ve sevenlerince toprağa verilmiştir.

FATİH ÖZAY (01.07.1963- 17.11.2014)

Vakfımız üyelerinden Nihal ESEN ve Zuhale KILINÇ'ın kuzenleri, Merhum Nurettin ÖZAY ve Merhume Feriha ÖZAY'ın dört evladından en küçüğü; Filiz ERKAN, Belma HAVUÇÇU ve Merhum Fedai ÖZAY'ın sevgili kardeşleri Sayın ÖZAY'ın değerli eşi; Eser, Pelin ve Selin'in kıymetli babaları Fatih ÖZAY 17 Kasım 2014 tarihinde geçirdiği bir kalp krizi sonucu genç yaşta hayata veda etmiştir.

Merhum ÖZAY, 18 Kasım 2014 günü Niğde'de kılınan cenaze namazından sonra aile efradı, yakınları ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlanmıştır.

ALTAN BİNİCİ (1937-20.11.2014)

Vakfımız Onur Kurulu Üyesi Sayın Leman GÜNALP'in kardeşi Sayın Altan BİNİCİ hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Niğde'de 1937 yılında doğan Sayın BİNİCİ eğitimini Niğde ve Ankara'da tamamlamış ve Ankara'da Mühendislik yapmıştır.

Merhum Şahabettin ve Merhume Nahide BİNİCİ'nin değerli evlatları; Merhum Sabri ve Merhume Samime ÜSTÜNKAYA'nın kıymetli damatları; Sayın Gülçin BİNİCİ'nin sevgili hayat arkadaşı; Merhum Halit BİNİCİ, Merhume Mefkure GÜNALP, Onur Kurulu Üyemiz Leman GÜNALP ve Merhume Vicdan KALAY'ın çok sevdiği kardeşleri; Murat ve eşi Yeşim BİNİCİ'nin biricik babaları, küçük YİĞİT'in de dedesi olan Sayın BİNİCİ tüm yakınları, sevenleri ve tanıdıklarınca Ankara Cebeci asri mezarlığında son yolculuğuna uğurlanmıştır.

VİCDAN KALAY (BİNİCİ) (1931-28.11.2014)

1931 Yılında Niğde'de doğan ve Tarım ve Orman Bakanlığı Personel Müdürlüğü'nden emekli olan Sayın Vıcdan KALAY vefat etmiştir.

Merhum Şahabettin ve Merhume Nahide BİNİCİ'nin kızı olan Sayın KALAY, aynı zamanda Vakfımızın Onur Kurulu Üyesi Leman GÜNALP'in, Merhum Halit ve Merhum Altan BİNİCİ'nin, Merhume Mefkure GÜNALP'in çok sevdikleri kardeşleri idi.

Merhum R. Naci KALAY'ın sevgili eşi; Duygu BÖLGEN ve Ülkü ERGUVANOĞLU'nun biricik anneleri; Arman BÖLGEN ve Mehmet ERGUVANOĞLU'nun kayınvalideleri; Artun ve Bener'in de Değerli anneanneleri Sayın Vıcdan KALAY aile yakınları ve tüm sevenlerince Ankara Karşıyaka Mezarlığında defnedilmiştir.

ADNAN ÖZCAN (1927- 28.11.2014)

Vakfımızın Kurucu Üyelerinden Sayın İ. Nurhan YÜCE ve Mütevelli Üyemiz Sayın Esin ÖZMEN'in sevgili Dayıları; Niğde'nin renkli ve sevilen insanlarından Kapıcızade'lerden Merhum Hacı Kadir ve Zehra ÖZCAN'ın evlatları Sayın Adnan ÖZCAN'ı kaybettik. Merhume Münire ÖZCAN'ın değerli eşi; Merhume Meral, merhum Nuri ile Kadir ve Zehra'nın sevgili babaları; Merhum Ömer ÖZCAN, Merhume Naşide ULAMAN, Merhume Melek YÜCE ile Necip ve Vefa ÖZCAN'ın kıymetli kardeşleri; Leyla ve Nuriye ÖZCAN'ın kayınpederi olan Adnan ÖZCAN ani ve çok hızlı seyreden rahatsızlığı sonrası 28. 11. 2014 günü hakkın rahmetine kavuşmuştur. Merhum Adnan ÖZCAN 29. 11. 2014 günü Niğde Dışarı Camide öğle namazını takiben kılınan cenaze namazından sonra, tüm yakınlarının, sevenlerinin ve tanıyan çok sayıdaki hemşerimizin katıldığı bir törenle Niğde Derbent Mezarlığındaki Aile Kabristanı'nda son yolculuğuna uğurlanmıştır.

NACİ ÇEREZCİ (11.03.1924 - 01.12.2014)

İstiklal Savaşı gazilerinden Merhum Ahmet Remzi ve Merhume H. Münevver ÇEREZCİ'nin değerli evlatları, Sayın Fehamet ÇEREZCİ'nin 65 yıllık hayat arkadaşı; Gülsema ve Luta BLANK, Saide ve Mehmet KUZEYLİ, Işıl ÇEREZCİ ve Serhat ARAS'ın çok sevgili Babaları 1945 Mülkiye mezunu Emekli Vali ve 14. Dönem Niğde Milletvekili; Vakfımızın Onur Kurulu Üyesi , bir dönem Bor Kaymakamlığı, Niğde Vali Yardımcılığı ve Vali Vekilliği, çeşitli illerde Valilik de yapan Sayın M. Naci ÇEREZCİ vefat etmiştir.

Sayın ÇEREZCİ'nin cenazesi 1 Aralık 2014 günü Karacaahmet Şakirin Camiinde öğle namazını takiben kılınan cenaze namazından sonra sevenleri, yakınları ve çok sayıdaki dostu ve tanıdığı tarafından, Edirnekapı şehitliğinde son yolculuğuna uğurlanmıştır.

**BAŞKENT - NİĞDE VAKFI YÖNETİM KURULU OLARAK,
SON YOLCULUĞUNA UĞURLANAN HEMŞERİLERİMİZE, MEKANLARININ
CENNET OLMASI TEMENNİSİYLE, CENAB-I ALLAH'TAN SONSUZ RAHMETLER;
TÜM EŞ, DOST VE YAKINLARI İLE NİĞDELİLERE BAŞSAĞLIĞI VE SABIRLAR DİLERİZ.**

SERTİFİKALI TOHURLUK EKMEK DEMEK
DAHA FAZLA **VERİM**
DAHA FAZLA **KALİTE**
DAHA FAZLA **KAZANÇ**

DEVLET
DESTEĞİ VERİLDİĞİ
İÇİN DAHA **UCUZ**
TOHURLUK DEMEKTİR.

SERTİFİKALI TOHURLUKLARDA **KALİTE** GÜVENCESİ
YETKİLENDİRİLMİŞ, DENETLENEN
TODAB ÜYESİ TOHURLUK BAYİLERİDİR.

SERTİFİKALI TOHURLUĞUNUZU
TODAB ÜYESİ
TOHURLUK BAYİLERİNDEN ALINIZ.

Tohum Dağıtıcıları Alt Birliği

T. DAB | Dışişler Cad. Konur Sok. No: 50/7-8 Bakanlıklar - ANKARA • Tel: 0312 418 16 93-95-96 • Faks: 0312 418 16 97 • E-posta: info@todab.org.tr • Web: www.todab.org.tr